Sayı: 22
22 EKİM
1990
2000 TL.
(KDV DAHİL)

İŞÇİLERİN SESİ

İKTİDAR, TİSK, MESS Saldırıyor...

SİZLİK ve BEKLEYİŞ TESLİMİYET, DİRENMEK İSE KAZANMAKTIR!

endikalar teklif beklerken karşılarına "gerçekleri(!)" içeren bir birifing nıştır. Gerçeklik adına bilinçli yalanları öne süren MESS, sendikal yömleri ve işçileri bilinç yanılsamasına çekerek tehditler savuruyor; ya "bir na bir hırka"ya razı olursunuz ya da "kırk katır mı kırk satır mı" de e getiriyor. Böylece ilk sıkılan kurşunun menzili toplu sözleşme masaa erişti. Başlayan "Sonbahar Savaşları"na işverenler ve siyasal iktidar bütünlük içinde hazırlanırken, sendikalardan çıt çıkmıyor.

etelerde toplu sözleşmelere ı örgütsellikleri ve onların nın bir açıklaması yayınlaevletin en üst kademesinan bir işveren ağzından çıluyuruluyor.

tadoğu'da yaşanan gerçek olarak içinde yer alınacatikçe artan 'sıcak savaş'a n, içerde açılan savaş gözistenmektedir. İçerde save bu savaş işverenler ve tarafından tırmandırılarak slim alınmaya çalışılıyor. telenmeleriyle işçilere sıkılu sözleşme masalarına heyuta gelmiş ve sendikalartıran, sendikasızlaştırmayı erek gelişmelerin ip uçları. Bu bir yönden toplu sözlerinde hiç teklif vermemek da da 60 günün dolmasına lif verilerek uyuşmazlık çıkadar kararlı olduklarını ger yönden sözleşme görüşe dönüştürülerek, işçilerin gerçekçi olmadığı sendikal yölmakta. Ve kamuoyuna çalan 'gerçeklikler'le toplumleri işçilere karşı bugünlmaya ve tüm olumsuzlukarak işçiler gösterilmeye ça-

MESS'den Sendikalara brifing

135 bin işçiyi kapsayan metalürji sözleşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır, bir kaç maddenin dışında tüm maddelerde uyuşmazlık zaptı tutulmuştur. Bu aşamaya gelinceye kadar, MESS hiç bir teklif sunmamıştır. En son verdiği teklif ise enflasyona bağlı ücret artışıdır. Sözleşmeye yönelik teklif verilmezken sendikalar tarafından görüşmelere katılanlara geniş kapsamlı brifing verilmiştir. 17 Ağustos tarihli görüşme bu içeriktedir. Sendikalar (Otomobil-İş/Özdemir-İş/Çelik-İş) tarafı teklif beklerken karşılarına brifing çıkmıştır.

Loş bir oda, slayt, çizelgeler, istatistikler ve bunları açıklayan MESS görevlisi. Sendikalar tarafında ses-soluk yok. Ve MESS'in "gerçekler"i; "...Ülkemizde 22 milyon çalışan vardır. Bunun 3,5 milyonu sigortalı, sigortalı olan işçilerin 2,5 milyonu sendikalı. 22 milyon çalışanların sendikalı oranı %9,5'dır. Yani, sendikalı olanlar genel içinde azınlıktadır. Aynı zamanda bu azınlık, tüm çalışanlara ödenen miktar içinde aldığı pay %80'dir. Geriye kalan büyük çoğunluk (%90,5) genel işçi giderlerinden ancak %20 pay almaktadır"

MESS yöneticilerinin arkasında Cumhurbaşkanı, hükümet ve uluslararası sermayenin gücü var. Ya karşılarında?

Ve MESS devam ederek; "Bu büyük dengesizliktir. Bu dengesizlik patlamalara neden olur. Dengelere dikkat etmek gerekir. İstenilenlerin verilmesi diğer büyük çoğunluğa kötü örnek olur. Sizin isteklerinizi büyük çoğunluk da isterse ne olacağını tahmin etmeye çalışmak bile insanı ürkütmektedir. Bizler bu durumu düşünerek isteklerinzi gerçekçi bulmuyoruz. Geçen on yıllık süreçte işçi ücretlerinde reel olarak düşme olduğunu kabul edemiyoruz. Ayrıca işçilik maliyeti, genel maliyet içinde %50'lere yükselmektedir. Bu yükü üyelerimiz (işverenler) kaldıramaz. Ya işyerleri kapatılır, ya da işçi çıkarımı olur. Biliyorsunuz ülkemizde resmi açıklamalara göre 3,5 milyon işsiz vardır." diyor.

Bu açıklamaların tümü, gerçeklik değil, bilinçli yalanlardır. MESS, bu tutu-

Devamı 7. Sayfada

Metal işkolunda son tango

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın Temmuz 1990 istatistiğinin açıklanması ve bu istatistiklerde bağımsız Çelik-İş sendikasının %10 barajının altına çekilmesi, metal iş kolunu bir anda hareketlendirdi.

Bu arada bakanlık, MESS, Şevket Yılmaz ve Türk-Metal dörtlüsünün hep birlikte kotardıkları çelik işçilerine yönelik saldırı ve oyunlarda yeni perdeler açıldı.

Olayın diğer cephesinde ise, belirsizlikler hala devam ediyor. Buna karşılık, çelik işçilerinin açtığı imza kampanyasına yaklaşık olarak 30 bin çelik işçisi katıldı.

Ankara'da bulunan 16 sendika şubesi ve 4 sendika genel merkezinin yaptığı açıklamada ise; "çelik işçisinin haklı mücadelesinde sonuna kadar yanında olduğumuzu, sınıf dayanışması ruhu ile her türlü desteği vermeye hazır bulunduğumuzu kamuoyuna açıklıyoruz" denildi.

Kocaeli'nde bulunan sendika şubeleri ise yaptıkları açıklamada, "Çelik-İş Sendikasına özgürlük". "50 bin çelik işçisinin onur ve ekmeğiyle oynamaya kimsenin hakkı yoktur." demekte.

Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) ise; Çelik-İş sendikasının başvurusu üzerine, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) gönderdiği yazıda; %10 kuralı 87 ve 98 sayılı ILO sözleşmelerinin açık ihlalidir" diyerek, ILO'nun, "Türk hükümetine müdahale etmesini" talep etmekteydi.

ŞEVKET AĞA'DAN SON TANGO

Tüm bunlar olup biterken Şevket Ağa'da bir defa daha sahneye çıkarak, Çelik-

Devamı 7. Sayfada

BİRLEŞMEYİ BELİRSİZLİĞE SÜRÜKLENMEKTEN METAL İŞÇİLERİ ÇIKARABİLİR...

- *Çelik, Otomobil ve Özdemir-İş Sendikalarının oluşturduğu komisyon çalışmalarına başladı.*
- *Çalışmalar üç sendika yöneticilerinin kişisel, grupsal çıkarlarını temel alınca sonuç belirsizlik olarak gözüküyor.*

Çeliş-İş sendikasının %10 barajının altına düşmesiyle hızlanan ve MESS görüşmeleriyle kritik bir evreye giren birleşme görüşmeleri belirsizliğe sürükleniyor. 25.9.990 tarihinde üç sendikadan beşer kişinin katılımıyla oluşturulmasına karar verilen komisyonun önüne yedi maddelik görev konulmuştu. Birleşmenin hangi sendikada olacağı, yeni tüzük hazırlanması, şubelerin tesbiti Sendikanın adının tesbiti, birleşme genel kurullarının tarihlerinin belirlenmesi Sendika organlarının sayısal tesbiti, üç sendikadan bu organlara katılacağının tesbiti olarak belirlenen bu görevler birleşmenin daha baştan pazarlık usulüne dayandığının göstergesi olmakta. Doğacak sendikanın sendika anlayışı ve işleyişinin belirlenmesi ve bunun için tüm işçilerin tartışmaya katılıp kararın oluşturulmasından kaçarak sürdürülen bu pazarlığın metal işçilerine sendikal alanda olumlu sonuç vermeyeceği baştan gözükmekteydi. Nitekim çalışmanın daha başında karşılıklı olarak 5-2 2 ve 4-3-2 biçimindeki karşılıklı öneriler, 3-3-3 gibi "dürüstlük" göstergesi çözümler üye sayılarının tartışmasına ulaştı. Çünkü üye işçi sayısı yönetim dağılımında kimin egemen olacağını gösterecekti. Özdemir-İş'in "ikiniz birleşip beni bertaraf edersiniz" yaklaşımları ve o nedenle "Hak-İş içinde birlik" te diretmesi çözümsüzlüğe katkı olmakta.

SORUNU METAL İŞÇİLERİ ÇÖZMELİDİR

Yönetimlerin mesele edinilmesi "sendika yöneticiliği"ni sürdürme eğilimi ve grupsal çıkar hesapları ancak işçiler devreye girerse bozulabilir.

Devamı 7. Sayfada

...NLAR?..KİM BUNLAR?..KİM BUNLAR?..

...BAR EDİYORUZ!..

...et Bakanı Güneş Taner, IMF ve Dünya Bankası'yla gö... e gittiği Washington'dan dönüşte, ayağının tozuyla; ...okken bazı uyanık kişiler, hiç de hakları olmadığı bir ...m yapmışlar. Onları tespit ettik ve icabına bakacağız... ...aşlar pahalı mal satanları bize ihbar etsinler. Biz bu ...akkında gerekeni yapacağız" (5 Ekim, basın) diyerek ...ipsiz olmadığımız konusunda derin hissiyata sevkeden ...uşma yaptı. Biz de, Sayın Bakanın bu çağrısına avdet ..., içinden ve dışından icraatları tetkik ettik ve Sayın Ba...kken zam yapan uyanık esnafı ihbar etmeyi boynumu...rcu bildik.

EVET SAYIN BAKANIM İHBAR EDİYORUZ!..

Bizim yaptığımız tetkikler sonucunda, zatıaliniz yokken arkanızdan zam yapan uyanıkların sadece bir kaç esnaf olmadığı; devletimizin birlik ve bütünlüğüne kastetmiş, kökü ecnebi memleketlerde olan ve Misakı Milli sınırları içinde de kimi çevrelerin gaflet ve delaletiyle beslenen yıkıcı, bölücü ve hatta telef edici bir çete teşekkül edildiği neticesi ortaya çıktı.

Bu çetenin elebaşısının, kısa boylu, şişman ve gözlüklü eşgalinde olup Çankaya sırtlarında esnaflık yaptığı tespit edildi.

Kod isim olarak Ö.T. rumuzunu kullanan bu uyanık esnafın yurtdışında da kimi menfur odaklarla rabıtası olduğu ve telefonla talimat aldığı ve hatta bu rabıtayı sağda solda beyan ederek caka sattığı açığa çıkarıldı.

Daha eski kayıtları tetkik ettiğimizde bu esnafın başka olaylardan da sabıkalı olduğu: yine Ö.T kod ismiyle MESS adlı bir teşkilata başkanlık yaparak adını duyurduğu ve hatta 25 Haziran'da Ankara'da bir kısım büyük esnafa yaptığı konuşmada "Bir buçuk sene MESS'de büyük mücadelelerden geçtik. Hem de 'DGM'yi ezdik sıra MESS'de' diye sloganlar atıldığı, yazıldığı bir dönemde" diyerek suçunu itiraf ettiği gibi; "Odalar Birliği ve sendikaların... politika ve Türkiye üzerinde eski ağırlıklarını kaybetmesi" doğrultusunda faaliyet gösterdiği anlaşıldı. Ö.T.

Devamı 7. Sayfada

Faruk Barut ile Enerji Bakanı Fahrettin Kurt işçilerin direnişine karşı aynı dili kullanıyorlar:

'Bunlar bir avuç militan'

SAHNENİN GENEL GÖRÜNÜMÜ: İzmit İl sınırından Boğaz'a, Karadeniz sahilinden Marmara Denizi sahiline kadar olan koskoca Anadolu Yakası elektrik dağıtımı, onarımı, yeni elektrik ağı kurulması vb. tüm elektrik hizmetleri 30 yıllığına, yasadışı bir şekilde AKTAŞ A.Ş.'ye kiralanır. İşçiler başkaldırır. Kazanımlarının üstüne yatmak isteyen işverenin tehditlerine aldırmazlar. AKTAŞ oluşturduğu yeni kadroyu AKTAŞ A.Ş'nin değil, yan şirketlerinin yani müteahhitlik şirketlerinin kadrosuna alır. Yani AKTAŞ bakım, onarım, yeni elektrik ağı kurulması vb. işleri doğrudan yapmayacaktır. Yine kendisinin olan bu şirketlere sözü geçen hizmetleri ihale yoluyla yaptıracaktır. Böylece daha en başta kârlarını katlarken, işçilerin örgütlülüğünü de doğumdan önce

Devamı 6. Sayfada

...Dağları Sardı

...VERENLER CEPHE PEŞİNDE

...enlerin işçi sınıfını yalnızlaştıracak ortak bir cephe oluş... girişimleri hız kazanıyor.

...K Başkanı "TİSK içinde bugünü kurtarmak için işçilerle ...a yolunu seçen, onların aşırı isteklerini kabul eden iş...er var. Bunlar işçilere olağanüstü şeyler veriyor." diye ...kayet ediyor.

...Sabancı; "Lastik işkolunun zaten çoğu yabancı işve... Bunlar daha da yüksek vermeye razıydı. Biz bunu aşağı ...kadar neler çektik." diyerek sınıf çıkarlarının milli sı...nımadığının açık bir örneğini veriyor.

İşçi sınıfındaki toplumun diğer kesimlerine örnek olan ve onlardan da sempatı toplayan hareketlilik işverenleri iyice tedirgin ediyor. Yıllarca fütursuz bir baskı ve sömürü altında tuttukları işçilerin artık haklarını alma yönünde eylemlere girmesi ülkeyi bir sömürü cenneti haline getirenleri rahatsız ediyor. Özellikle Metal, Tekstil, Madencilik, Kağıt İşkollarındaki büyük sözleşmelerin uyuşmazlıkla sonuçlanmış olması, önümüzdeki Mart ayında 600 bin işçinin sözleşmesini başlayacak olmasıyla birlikte düşünüldüğünde işverenlerin bu rahatsızlığını daha da artırıyor. Bütün bunlar burjuvaziyi yeni arayışlara itiyor.

İŞÇİLERE KARŞI BİRLEŞİK CEHHE

Toplusözleşmelerin birbiri ardına uyuşmazlıkla sonuçlanması ve kitlesel grevlerin gündeme gelmesi işverenlerin grevlere karşı yeni bir politikasını da beraberinde getirdi. Yasalarla kuşa çevirtilen, son grev tüzüğüyle iyice etkisizleştirilmeye çalışılan işçi sınıfının savaş okulu grevler, (Geçmiş, SEKA ve Demir-Çelik grevlerinde daha açık görülebileceği gibi) esnafı da doğrudan etkiliyordu. bir çok eyrde esnaf grevci işçilerle dayanışma içine giriyor, veresiye veriyor ve grevden kazançlı çıkacak işçilerin kendi gelirini de artıracağını hesabını yapıyordu. bunu hesaba katan işverenler harekete geçtiler. İki ay kadar önce İzmit'te çok sayıda holdingin

Devamı 7. Sayfada

Gazetemiz yalnızca işçilerin katkılarıyla ve gazete satış geliriyle çıkabilmektedir. Giderek ağırlaşan ekonomik koşullar dolayısıyla, düzenli olarak yayınlanamıyor oluşumuzun okurlarımızca anlayışla karşılandığını ümit ediyoruz.

İŞÇİLERİN SESİ

Türkiye'de sınıflar mücadelesi -2-

KEMALİST DEVRİM

Kurtuluş Devrim, karşı-devrimle birlikte yapıldı. Kemalist Devrim kendi iç sorunlarını çözerek ve kendisine karşı çıkan siyasal-toplumsal güçleri tasfiye ederek ilerlemeye çalıştı. Karşılaştığı ilk sorunların, üst yapıda eskinin direnen unsurları olduğu söylenebilir. Üst yapının dönüştürülmesi sancısız olmadı. İlk yıl, monarşinin (saltanatın) ilgasının peşinden hilafetin de ortadan kaldırılması sırasında, muhalefetin, Kemalist Devrimi yapan kadroların içinden çıkması çarpıcı bir gelişmeydi. Devrimin kuralı işledi, küçük burjuva diktatörlüğünün devrim mahkemeleri (İstiklal Mahkemeleri) muhalefeti bastırdı. Sonraki laiklik uygulamaları, Tevhid-i Tedrisat ve şer'i mahkemelerinin kaldırılması, bastırılan muhalefetin yeniden canlanmasını getirdi. Küçük burjuva önderlik içinde parçalanma yaşandı. Mustafa Kemal'in eski silah arkadaşları (A. Fuat Cebesoy, Kazım Karabekir, F. Okyar vd.) kendi partilerini, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkasını kurdular.

Bu arada patlak veren Kürt ayaklanması, siyasi ortamı alt üst etti. Hükümet bu ayaklanmayı, İngiliz emperyalizminin oyunu ve şeriat isteyenlerin başkaldırısı olarak gösterdi; bu hareketin bir diğer özelliğini, ulusal talepleri görmezlikten geldi. Ve Şeyh Sait ayaklanmasını, yurt çapında genel bir baskı uygulamasının gerekçesi kıldı. Milli kurtuluşçular, bir başka talebini bastırdılar. Ve bu bastırma ve tenkil hareketini bütün muhalefet hareketlerini ezme boyutlarına kadar genişlettiler. Takrir-i Sükun ilan edildi. Gazeteler susturuldu. Küçük burjuvazi bu arada kendi iç çelişmesini de çözmüş oldu. TCF kapatıldı. Ayrıca Takrir-i Sükun'un yeniden yarattığı İstiklal Mahkemeleri koşullarında yeni bazı adımlar da atıldı, tarikatların yasaklanması, tekkelerin kapatılması, ''kıyafet ve harf inkılapları'' gerçekleşti. Son muhalefet kırıntıları da, Mustafa Kemal'e karşı İzmir suikastı girişimi sırasında temizlendi. Böyle muhalefetsiz bir ortamda, Mustafa Kemal ünlü ''Nutuk'' için meclis kürsüsüne çıkarken, bir anlamda Kemalist Devrimin iç hesaplaşmasını tamamlamış ve yaptıklarını -birçok konuda tarihi de yeniden yazarak- rasyonalize etmiş oldu. Türkiye'de resmi tarihin temellerini attı.

Sürecin, bu noktaya kadar üzerinde durulması gereken konusu, devrim ve karşı-devrim çatışması olduğu kadar, küçük burjuvazinin diktatörlük koşullarında devrimin yasasının da acımasızca işlemiş olmasıdır. Devrimin yasası, kendi içine döndüğünde, tasfiye anlamına geldi. Küçük burjuva önder kadrolar arasında program hedefleri ve izlenecek yol konusundaki anlaşmazlıkların yol açtığı çatışmalar, yeni kimlik kazanmaya başlayan Kemalizm ile eski -İttihatçılık çelişmesi biçiminde odaklaştı. Mustafa Kemal ve eski İttihatçılar arasındaki kopuş gerçekleşti. Artık Kemalizm vardı ve başka bir siyasi akıma tahammül yoktu. Çelişmeler dinmedi, sonraki yıllarda bu tür iç çelişmeler Mustafa Kemal-İsmet Paşa arasında ve farklı bir boyutta İsmet Paşa ve Celal Bayar arasında ortaya çıkacaktı. Türkiye'de sonraki yıllardaki pek çok siyasi çekişme bu çelişmelerin izini taşıyacaktı.

Devrimin kuralı işledi. Küçük burjuva diktatörlüğünün İstiklal Mahkemeleri, Kemalist devrim kadroları arasında doğan muhalefeti bastırdı. Milli kurtuluşçular, bir başka milli kurtuluş talebini milli katliamlarla bastırdılar. Resmi tarihin temelleri atıldı. Muhalefeti denetim altına almak için ''kurdurulan'' SCF bir muhalefet odağına dönüşünce kendisini ''kapattı.''

MİLLİ KAPİTALİZM VE DEVLETÇİLİK

Kurtuluş Savaşı, emperyalizmden siyasi bakımdan bir bağımsızlık sağlamıştır; ama aynı durum ekonomik alanda sağlanamadı. Eperyalizmin her türlü müdahalesine açık ekonominin savaş sonrası sıkıntılarının ortadan kaldırılması için çaba sarfedildi. Bu yılların önemli ekonomik olayları, İzmit İktisat Kongresi, Lozan Antlaşmasının ekonomik yaptırımları, İş Bankasının kurulması, aşarın kaldırılması ve iç pazarı geliştirici yönde ulaştırma imkanlarının artırılmasıdır.

Cumhuriyet henüz ilan edilmemişken toplanan İzmir İktisat Kongresi'nde, yeni burjuva devletin Dünya Ekonomik Bunalımına dek ekonomi politikaları saptandı. Ayrıca, savaş sırasında Kemalistlerden uzak duran İstanbul ticaret burjuvazisi ile siyasi önderlerin kaynaşması-anlaşması sağlandı. Emperyalizme karşı savaştan yeni çıkan Mustafa Kemal bu kongrede ''kanunlarımıza riayet şartıyla ecnebi sermayelerine lazım gelen teminatı vermeye hazırız'' dedi. Kemalistler, emperyalist sermayenin katkısıyla milli bir kapitalizmin oluşabileceğini düşleyebiliyorlardı. Birkaç ay sonra Lozan Anlaşmasının ekonomik yaptırımları zaten korumacı ve sanayileşmeci politikaları engelleyecek, Türkiye bir süre daha emperyalist sömürüye açık bir pazar olarak kalacaktı. Sanayileşme özlemleri, bu yıllarda gerçekleşmeyecekti. Çünkü, özellikle Lozan hükümleri gereği mevcut cılız sanayiyi bile emperyalizme karşı korumak mümkün değildi. Ve emperyalizm ise Türkiye'nin sanayileşmesini değil, tarımda-madencilikte uzmanlaşmasını istiyordu. Milli kapitalizmi değil, sömürge kapitalizmini öngörüyordu. Lozan'dan bir yıl sonra ise İş Bankası kuruldu. Bu banka, emperyalist burjuvazi ve yerli burjuvaziyi siyasi iktidardaki küçük burjuva kadrolarla bir araya getiren-kaynaştıran bir işleve sahip oldu. Bu şekilde uygulanan ''aferizm'' politikaları sayesinde devlet eliyle zengin yaratma-burjuvaziyi oluşturma anlayışı hayata geçirilebildi. Bu dönemdeki diğer uygulamalar da, büyük toprak sahiplerinin ve ticaret burjuvazisinin yararına oldu. Aşar'ın kaldırılması, bir yandan özellikle büyük toprak sahiplerini güçlendirirken, aynı zamanda tarımda pazar için üretimin gelişmesine ve ticaret burjuvazisinin kazançlı çıkmasına yaradı. Demiryolları ulaşımına ağırlık verilmesi iç pazarı geliştiren ve bu kesimlere yarayan bir başka önemli ilerleme sayıldı. Aşar'ın kaldırılması, öte yandan geniş emekçi köylü kitlelerine ''köylü milletin efendisidir'' sözüne gerçeklik kazandırmak olarak sunuldu. Ne var ki, büyük toprak sahipleri dışındaki küçük üreticiler eskiden aşar vergisi olarak aktardıkları aynî ürünü bu kez fiyat karşılığında pazarlıyorlar, mültezimlere ve devlete kaptırdıkları ürünlerini şimdi tüccarlara (eski mültezimlere) vermiş oluyorlardı. Ve bu kez üstelik Aşar'dan doğan vergi kaybını telafi etmek için devlet tarafından konulan dolaylı vergilerin yükünü de diğer emekçi sınıflarla birlikte paylaşıyorlardı.

Dünya Ekonomik Bunalımı Türkiye'yi ekonomik alanda olduğu kadar siyasi alanda da etkiledi. Bunalımın Türkiye'ye vereceği zararları önlemek ve aynı zamanda (Lozan Anlaşmasının kısıtlayıcı hükümlerinin de bittiği bir noktada) bu bunalımı bir fırsat olarak değerlendirmek amacıyla,

korumacılık politikalarının ardından devletçilik uygulaması gündeme getirildi. Bu yıllarda Devletçilik, ekonomide ve siyasette Kemalizm ile özdeş sayıldı. Devletçilik, küçük burjuva diktatörlüğünü daha güçlü kılarken, küçük burjuvazinin burjuvazi yaratma olanaklarını da genişlettiği için, aynı zamanda, burjuvazinin de güçlenmesi anlamına geldi. Bu gelişim, paradoksal olarak, güç kazanan küçük burjuvazinin, sonraki dönemde güç kaybetmesinin koşullarını da yaratması olarak biçimlendi. Küçük burjuvazi, bir yandan burjuvaziyi kollarken, diğer yandan bunalım (tarım ürünleri ihracatının düşmesi ve tarım ürünleri fiyatlarının da düşmesi) nedeniyle zaten hoşnutsuz olan hakim ittifakın diğer kanadı büyük toprak sahipleriyle bağlarını sürdürmeye de çalıştı; devletçiliğe de yönelen küçük burjuvazinin, CHP programında tarım kesiminin Devletçilik uygulamalarının dışında tutulacağına işaret etmesi dikkat çekiyordu. (Ayrıca, örneğin, buğday fiyatları da dünya fiyatlarının üzerinde tutulmuştu.)

İçine girdiği bunalımın etkisiyle kendi sorunlarında debelenen emperyalist ülkelerin Türkiye'ye ilgisinin azaldığı koşullarda ekonomik bağımlılığı azaltıcı adımlar atılması, milli kapitalizm yönünde yürünmesi için tarihsel bir fırsat ortaya çıkmıştı. İhracatın zorlaşması, tarım ürünlerinin satış değerinin düşmesi nedeniyle ülke ekonomisinin karşılaştığı sorunlardan dolayı da, ''liberal'' diye tanımladıkları ekonomi politikalarının yetersizliğini gören Kemalistler, devletin ekonomiye daha fazla müdahale etmesine karar verdiler. O güne dek daha çok siyasal ve üst yapısal sorunlara el atan Kemalistler, Dünya Bunalımından sonra ekonomi alanına da girdiler. Korumacılık, Devletçilik ve Sanayileşme, onların ekonomik politikalarının anahtar kavramları oldu.

(Kapitalizmin kurulması yönünde İttihatçıların ve Kemalistlerin esas olarak devlet eliyle zengin yaratma, burjuvaziyi teşvik etme ve bu yönde emperyalist sistemin dışına çıkmadan ılımlı bir korumacılık politikası altında sanayileşme ile yetinme şeklinde özetlenebilecek ortak noktalardan ayrı olarak; Kemalistler yeni bir öğeyi, devletin ekonomik alana girmesini, gündeme getirerek bütünüyle yeni bir dönem başlattılar. İttihatçıların ve başlangıçta Kemalistlerin devlet eliyle burjuvazi yaratma çabası, sanayileşmeyi sağlayamamış, ticari bir kapitalizmle sınırlanmıştı; Dünya Bunalımı gerekli olanı mümkün kılmış, Kemalistlere, devlet eliyle burjuvazi yaratma çabasının ötesinde devlet eliyle sanayileşme sağlama fırsatı da yaratmıştı.)

Böylece, Büyük Bunalımın patlak vermesiyle, önce özel sektöre dayalı ithal ikamesi sanayileşme şeklindeki Korumacılık politikalarının çözüm olmadığı kısa sürede görüldü ve Devletçilik gündeme getirildi. Devletçilik uygulamasında, diğer az gelişmiş ülkelerde izlendiği üzere, ''ithal malı sınai malları ikame edecek sınai yatırımlar gündeme getirildi, ithal ikameci bir sanayileşme politikası güdüldü.'' Korumacılığın, Devletçilik ile tamamlanması, çeşitli kaynakların devlet tarafından sanayi sermayesi birikiminde kullanılması anlamına geldi. Örneğin, dış ticarette koruma önlemlerinin atırılması, Korumacılığın sağladığı ek gelirin devlette toplanmasına imkan tanıdı. Devlet, tarımdan tarım dışına yapılan kaynak transferinin önemli bir bölümüne de el koydu. Vergiler artırılarak, ücretler düşük tutularak burjuvazinin sermaye birikimi için yeni kaynaklar yaratıldı. Sermaye birikimi ve sanayileşme bu anlamda geniş köylü kitlelerinden ve işçilerden sağlanan değer aktarımıyla sağlanmış oldu. Küçük burjuva diktatörlüğü (doğrudan taraf olmayan bir konumda) kaynakların hakim sınıflar arasında dağılımında beliren hoşnutsuzlukları bakımından burjuvazinin genel çıkarlarını gözeterek, bu politikalardan zarar gören (örneğin dış ticaretten spekülatif kazançlar sağlayan ticaret burjuvazisi) kesimleri hizaya getirme, çelişkileri törpüleme işlevini gördü. Bu arada sınıf çelişkilerinin de törpülenmesi kaygısıyla, küçük çiftçi-esnaf ve zenaatkarların lehine görülen önlemlere de bavşurdu.

Devletçilik politikası, onu ileri boyutlara götürmek isteyen ''Kadro'' akımı ile ''liberal'' Celal Bayar arasındaki çelişmelerde biçimlendi. Celal Bayar'ın bu politikaların en etkili yerine getirilerek İktisat Vekili yapılması, bu politikaların sınırı bakımından burjuvaziye verilen bir güvenceydi.

Sanayileşme, Sosyalist Sovyetler'den öğrenilen 1. Beş Yıllık Kalkınma Planı ile ele alınmıştı. Bu sayede, sanayileşmede belli bir ortalama büyüme hızı sağlandı. Sermaye birikimi arttı. Sanayileşme doğrultusunda ekonomide belli bir yapısal değişim de söz konusu oldu ve ekonomide sanayinin payı ve rolü nispeten yükseldi. Yatırım ve ara malları üreten modern sanayi kollarının yaratılmasına belli ölçülerde yönelinmesi yanısıra, sanayileşme, asıl olarak ancak tekstil, gıda sanayı gibi hafif sanayide ve tüketim alanında gerçekleşebildi. Temel ağır sanayi gerektiği ölçüde kurulamadı ve sanayi ile tarım arasındaki iç bütünleşme henüz sağlanamadı.

Kısacası, Dünya Ekonomik Bunalımı koşullarında, emperyalizme ekonomik bağımlılığın en aza indiği bu yıllarda, nispi bir gelişme ve sanayileşmenin sağlanması yanı sıra, sonraki dönemlerde (1960'larda) giderek tekelci burjuvaziyi oluşturacak olan büyük sermaye grupları ortaya çıkmaya ve devlet ihaleleri vb. yollardan edindikleri kazançlarla sermaye birikimlerini artırmaya yöneldiler.

TEK PARTİ KOŞULLARINDA "SCF MUHALEFETİ"

Ancak bu yaşanılan dönemin sancısız ve muhalefetsiz geçtiği anlamına gelmedi. Liberalizmin nemalarından yoksun kalan ve devletçiliğin karşısında kazanç kaybına uğrayan dış ticarete dönük burjuva kesimleri ve Dünya Bunalımı nedeniyle tarımdaki gelişmelerin gerilemesinin büyük toprak sahiplerinin de kazanç kaybına yol açması, hoşnutsuzluğu elle tutulur hale getirmişti. Uygulanan yeni politikalar bir yanda hakim ittifak içinde zarar gören kesimlerin bu şekildeki hoşnutsuzluklarına neden olurken; diğer yandan, bundan daha kapsamlı bir boyutta, geniş halk yığınlarının da, henüz bilinçsiz ve hakim sınıf kesimlerinin etkisinden kurtulamamış da olsa, mevcut yönetime karşı potansiyel bir muhalefeti barındırdığını açığa çıkarttı. bu noktada Mustafa Kemal'in bu muhalefeti denetim altında tutabilmek kaygısıyla, kendi eliyle yakın arkadaşı Fethi Okyar'a Serbest Cumhuriyetçi Fırka (SCF)yı kurdurduğu söylenmektedir. SCF hangi biçimde kurulmuş olursa olsun, çok kısa sürede güçlü bir muhalefet odağına dönüştü ve yine SCF kendisini ''kapattı''. ''Liberalizmin temsilcisi'' olarak SCF'nin sahneye çıktığı aynı dönemde, Devletçiliğin de resmi devlet politikası olarak ana hatları açıklanmıştı.

Sınıflar mücadelesi bakımın...
dardaki küçük burjuvazi ...
Devletçilik uygulamalarıyla ...
naklar sayesinde, hakim sınıflar ...
emperyalist güçler karşısındaki ...
ğımsızlığını korudu; bu olanakla...
demde tuttuğu burjuva demokra...
rimini yukardan aşağıya sürdür...
ramına yeni boyutlar kazandırdı...
ler dengesi bakımından küçük b...
ile hakim ittifak arasındaki mev...
dengede küçük burjuvazinin ağır...
ruması anlamına geldi.

SCF'nin kurulması ve kapanı...
particilik anlayışını bozmamıştı...
burjuva diktatörlüğü, bir anlamda...
devlet ikilemi olmamasını, iki...
leşmesini gerektiriyordu. Parti...
devlet ilkesi özelliğini taşıyordu...
gütünün il başkanları bulundukla...
tin valisi oluyorlardı. Parti-devle...
leşmesi bir yanıyla da, küçük bur...
derlik kadrosu içinden giderek ...
Almanya'daki faşizm yönündeki...
lerden etkilenmeyi de yansıttı. ...
Recep Peker'in başını çektiği bir...
tinin bütün toplumsal örgütlenme...
di bünyesinde tekelleştirmesine...
çaba sarfetti. Bu gelişme eko...
Devletçiliği, kapitalizmin gelişti...
ötesinde anlamlandırmayan diğ...
ler tarafından engellendi. 1937'd...
anayasa değişikliğinde parti ilk...
ok) anayasa ilkesi yapıldı. Küçü...
va önder kadro içindeki çelişme...
Recep Peker'in yaptığı çıkışta, ...
rünün son aylarındaki Mustafa ...
İsmet Paşa arasında doğan ''so...
ta açığa çıktı. Ve bütün bunları...
ğında burjuva demokratik d...
hangi yoldan sürdürüleceği konu...
tavır yer aldı.

...STAFA ... SONRASI ... DÜNYA SAVAŞI: İSMET PA... ŞEF...

Mustafa Kemal'in ölümünde...
İnönü'nün Cumhurbaşkanı ol...
nü ile Bayar arasında zaten es...
var olan benzer türden çelişmele...
züne çıkmasına ve uzun bir dön...
litikadaki gelişmelerin eksenini ...
bir siyasal kavganın başlaması...

Sayın yöneticiler,

Toplu sözleşmelerin hazırlanmasından başlayarak işverenlerin karşısında taslağı savunmak ve son kararı vermek işçilerin hakkı olmalıdır. Bu sendikal demokrasinin en temel ilkesidir.

Ancak bu ''Arkadaşlar sözleşmelerde ne istiyorsunuz... Sözleşmenin imzalanmasına evet mi, hayır mı?'' sorularını sormak ve cevaplarını almakla sağlanmaz. Taslak hazırlanmasından başlamak üzere sözleşmenin tüm safhaları aynı zamanda eğitim, örgütlenme ve mücadeleye hazırlıktır. Bu nedenle sınıflar, sınıf mücadelesi, sendikal mücadele, işçi sınıfı, işveren sınıfı, emek, ücret, kâr, artı değer, sömürü, sendika, örgütlenme ... vb. gibi temel bilgilerin öğrenildiği ve ücret, sosyal hak, iş güvencesi, çalışma düzeni, işyerinde yönetime katılma konularında bilinçli taleplerin tesbitinin yapıldığı bir çalışma düşünülmelidir.

Taslak hazırlığıyla başlayan çalışma bu temelde yürütülmediği sürece işverenlerin sömürü ve soygun düzenlerinin devamı için işçilere saldırılarını önlemek mümkün olamaz. Dolayısıyla iyi niyete dayalı bir taslak hazırlığında sadece işçiler değil yönetimler bile taleplerini bağıtlanan yeni sözleşmelere bakarak tesbit etmek durumunda kalırlar. Yazımızda anlatmaya çalıştığımız budur. Sendikaların ekonomik olarak sıkıntı içinde bulundukları bir gerçektir. Ancak sınıf sendikalarının yönetimleri sınıfa yönelik görevlerin yerine getirilmesinde bu sorununu da yine işçilerin gücü ile aşabilirler. Ve kendilerinin yöneticiliği bir görev bölümü olarak algılanıp, bu görevin yerine getirilmesinde en fazla özveride bulunmalarını gerekli kılar.

Diğer taraftan sendika yönetimlerini meslek edinenlerin, işverenlerle uzlaşmacılığı esas alanların yarattığı bölgecilik, meslek ayrımının etkinliği sürmektedir. Maden işçilerinin iki sendikada toplanmalarının altında bu yatmaktadır. Sınıf temelinde bir sendikal yapıda iki sendikanın ortak mücadelesi yaratılacaktır, yaratılmalıdır. Özellikle bugün dünden daha fazla mücadelenin ortak yürütülmesi zorunludur. İşte bu nokta da yönetimlerin ''farklı siyasi düşünceler''den oluşmuş olması engel teşkil edebilecektir. Çünkü mücadele ve uzlaşma çatışması kaçınılmaz olacaktır. İşçilerin dahil edildiği, işçilerden gizlenmeyen bir çalışma uzlaşmacı ve teslimiyetçi düşüncelerin sınıf örgütü sendikaların yönetimlerinden temizlenmesini sağlayacaktır.

Yeni Çeltek maden işçilerinin ölümlerinden yararlanmaya çalışan ve kendilerini ''avukat'' simsarcısı olarak tanıtan kişiler ortalıkta cirit attılar. Hala işten atılan işçilerin ''tazminatlarını tam alma'' yalanlarının peşinde koşanlar var. Sendikanız şube başkanı işveren adına işçilerin karşısına çıkıp ''ayrılmak isteyenler dilekçelerini versin'' diyerek çıkmıştır. İşçilerin ücretlerini işverenin ödememesi üzerine arabesk sanatçılara konser düzenleme önerisi getiren bu şube yöneticinizdir. İşçiler şube başkanının altına çekilen yeni arabanın bedelinin karşılığının ne olduğunu soruyorlar. Sendika yönetimi olarak işçilerin sorununa doğrudan müdahale etme hakkını kullanmamanız, sendika avukatlarını işçilerin hukuksal sorunlarına seferber etmemeniz büyük hatadır. Bütün bunların yanı sıra yönetimde bulunan bir kişinin daire sahibi olması işçilerin dikkatini doğal olarak çekecektir.

Sınıflar mücadelesinde tek yumruk, tek yürek olma kararlılığında bulunan yöneticileri kutlar, uyarılarınızı bekleriz.

İşçilerin Sesi

TÜRKİYE MADEN İŞÇİLERİ SENDİKASI'NDAN AÇIKLAMA

18. sayımızda yayınlanan ''Yeni Çeltek: Toplu Mezar Açılıyor'' başlıklı yazımızla, ''Kömürler Yeraltında Yanacak'' yazımıza Türkiye Maden İşçileri Sendikası Yönetim Kurulu'ndan aldığımız cevabı özünü değiştirmeksizin aktarıyoruz.

''İşçilerin Sesi Gazetesine...

İşçilerin Sesi Gazetesi'nin işyerleri ve işçilerle ilgili sorunları tarafsız bir gözle ve gerçekleri tüm çıplaklığı ve açıklığı ile yazma politikasını benimsediğini biliyoruz.

Ancak... '... gazetenizin 7. sayfasında yayınlanan yazınızda, eksik bilgilenme nedeni ile bir takım eksiklikler ve yanlış anlamalara neden olacak ifadeler kullanılmıştır.''

''... doğru bilgilenmeyi sağlamak amacıyla bu açıklamayı gerekli gördük.''

1. ''TKİ'na bağlı 13 müessesede çalışan maden işçileri sessiz ve tedirgin. Sessizlik ve tedirginlik sendika merkezlerinden kendilerine bilgi aktarılmamasından, çalışmalara ortak edilmemelerinden kaynaklanıyor'' ifadeleri kullanılmıştır;

Oysa ki; Türkiye Maden İşçileri Sendikası ve tüm şubeleri, bu toplu iş sözleşmesi taslağının hazırlanmasında, birim birim, ünite ünite ve hatta gerek şubelerimize ve gerekse genel merkezimize bireysel anlamda ulaşan ve toplu iş sözleşmesi taslaklarına katkı sağlayacak düşüncelere itizlikle yer verilmeye çalışılmıştır.

İlk önce işyerlerimizde şubelerimiz eliyle ve mümkün olan en geniş işçi kitlesinin katılımıyla taslaklar hazırlandı.

Şubelerden gelen bu TİS taslakları, genel merkezimizde tüm şube başkanlarımızın katılımıyla uzun ve detaylı görüşmelerden sonra ana taslak haline getirildi.

İşçilerin sendika yönetimlerini denetlemelerini sendika demokrasinin doğal bir gereği ve daha doğru politikaların üretilmesinde vazgeçilmez bir koşul olarak görüyoruz.

... ana taslak tamamlandıktan 15 gün sonra, tüm şube başkanlarımızın katılımıyla taslak bir kez daha gözden geçirilerek son şekline getirildi.

... bu nedenle 'toplu iş sözleşmesi taslaklarının işçilere danışılmadan hazırlanması... işçilerin tedirgin olduğu eleştirisini yöneltmek, her halde Türkiye Maden İşçileri Sendikası'nın haketmediği bir eleştiridir.

2. 'Maden işçileri sadece basından ulaşan bilgilerle, çevrelerinde imzalanan sözleşmelere bakarak taleplerini belirlemeye çalışıyorlar' şeklindeki savınıza katılmamız mümkün değil.

... sendikalar bugün içine düşürüldükleri ekonomik açmazlar nedeniyle geniş ve yeterli bir uzman eleman çalıştırma olanaklarından yoksun bırakılmışlardır.

... bu eksikliği, günümüzde uygulanan sömürü ve soygun üzerine temellenmiş sistemin acımasızlığının bizlere aşıladığı sınıf bilinci ile aşmaya çalışıyoruz.

3. Türkiye Maden İşçileri Sendikası ve Genel Maden İşçileri Sendikası yöneticileri yıllar öncesinden gelen sürtüşmeleri bir tarafa bırakıp güçlerini birleştirmeleri gerekir.''

Bu düşüncenize yürekten katılıyoruz.

...

Bu toplu iş sözleşmesi döneminde de tüm maden işçilerinin güçlerini birleştirerek, tek bir yürek, tek bir yumruk olarak haklı mücadelemizde omuz omuza olacağız.

4. 'Sendika Merkezinde Olumsuzluk Gözleniyor' başlıklı bölümde yer alan tesbitinize de katılmak mümkün değil.

Farklı siyasi görüşlere sahip bir yönetim olduğumuz doğru.

Ancak, bugüne kadar sendikal anlamda işçilerin hak alma mücadelesinde herhangi bir ayrılığımız söz konusu değildir.

....

5. 'Yeniçeltek Toplu Mezar Açılıyor' başlıklı, aynı sayfada yayınlanan yazının son paragrafında 'öldürülen işçilerin kanlarının üzerine saltanat kuranlar...' diye devam eden yazıda ölen işçilerin davalarına çıkar karşılığı koşturanlar ifadesini okurken tüylerimiz ürperdi. Eğer gerçekten bu işten çıkar sağlamak amacıyla koşturanlar varsa, -ki biz bunları bilmiyoruz- biz Türkiye Maden İşçileri Sendikası olarak, bu tür insanlara sadece sınıflarına ihanet eden bir hain değil, aynı zamanda ölen kardeşlerinin etlerini yemeye çalışan birer insanlık dışı mahluk olarak niteliyoruz. Bu tür insanların, Türkiye Maden İşçileri Sendikası'nda yeri olamaz.

6. Aynı yazının aynı bölümünde, sendika üst düzey yöneticilerinden birinin peşin para ile bir ev aldığı ve buna bir açıklama getirilmediği ifade ediliyor.

Ev alma olayı ile Yeni Çeltek kazasının bağdaştırılmasının mantığını anlamak mümkün değil.

24 sene maden işçiliği yapmış, 7 senedir de Genel Merkez yöneticiliği yapmakta olan ve kendisinden başka evinde iki kişinin daha çalıştığı bir tasanın bir daire almasının yadırganacak bir yönü bulunmasa gerek.''

TÜRKİYE MADEN İŞÇİLERİ SENDİKASI
Yönetim Kurulu

...şik sendikaya ...u

...ganı güçlü ve eylemci bir sendika. Birleşme... ...na bu nasıl sağlanacak? "Birleşmede taban ...ar sahibi olmalı. Üst kongre delegelerinin de ...nun onayı alınmalıdır.

* Yargıtay kararından önce yazılmıştır.

...ITAY 9. HUKUK
...İ BAŞKANLIĞI'NA
ANKARA

...enderun Demir ve Çelik ...da çok ağır şartlarda ça... ...ş Sendikası'na üye işçile...

...da 87 bin lira ile 122 bin ... aylık ücret alan biz işçi... ...nda AÇ ve SUSUZ kala... ...ığımız 137 günlük yasal ...nda, İNSANCA YAŞA... ...K ÜCRET VE SOSYAL ... kavuştuk.

...ası huzurlu bir çalışma or... ...Demir Çelik Fabrikaları ... yüksek seviyeye ulaştı. ...ız ise grevin verdiği olum... ...bi ile teşkilatlanma çalış... ...üyük başarı kazandı.

...yasi iktidar grev sırasın... ...z tavrını devam ettirmiş, ...lere gerekse sendikamı... ...u barajını baskı aracı ola... ...ıştır.

...ız, siyasi iktidarın bütün ... engellemelerine rağmen ... istatistiğinde 46 bin 900 ...92 oranı ile barajı aşmış-

... istatistiğinin yayınlandı- ...1990 Temmuz istatistiği-ne kadar sendikamız ciddi bir üye kaybına uğramamış, buna mukabil 4500 üye kazanmıştır.

Buna rağmen, 137 gün süren yasal grevimizin intikamını almak isteyen siyasi iktidar düzmece belge ve rakkamlarla sendikamızı %10 barajının altına düşürdü.

Siyasi iktidar, baskı ile bizleri sendikamızdan ayırmak ve sözleşmesiz bırakmak istiyoruz.

ÇELİK-İŞ SENDİKASI BARAJIN ALTINA DA DÜŞÜRÜLSE, BİZLERE BASKI VE TEHDİT DE YAPILSA SENDİKAMIZDAN AYRILMAMAYA KARARLIYIZ.

Ancak, Çelik-İş Sendikası'na üye 22 bin Demir-Çelik işçisi ile özel sektörde çalışan 28 bin işçi %10 barajı sebebi ile toplu sözleşmesiz kalmaktadır. Ağır şartlarda çalışan 50 bin işçi ve aileleri ile 200 bin insanı ilgilendiren bu haksızlığın önlenebilmesi için sendikamızın YÜCE MAKAMINIZA SUNDUĞU DAVA DOSYASININ DİKKATLE İNCELENEREK ADİL BİR KARAR VERECEĞİNDEN HİÇBİR KUŞKUMUZ YOKTUR.

ADALETİN EN YÜKSEK ORGANI OLAN YARGITAY'IN, SİYASİ İKTİDARIN BASKILARINA BOYUN BÜKMEDEN ADİL KARAR VERECEĞİNE İNANIYORUZ.

Saygılarımızla,

...- Adana) — İS-DEMİR ...'de, Yargıtay 9. Hukuk ...rilmek üzere, 21 saatte 10 ...ılar. Haklılıklarına inan... ...a dosyasının dikkatle in... ...ediyorlardı. Demir-Çelik ...aza atmadan iş başı yap... ... mektubu imzalayalım, ...arız" dediler.

...kası'nın, iş kolu düzeyin... ...rajının altına düşürülmesi ...gıtay ne karar verir? Önü... ...de verilecek bu sorunun ...Demir işçileri, Yargıtay'... ...arsa olsun, teslim olma-

...ETEYE KARŞI,
...R SENDİKA İÇİN
...LİĞE EVET

...erinin gündemi Otomobil- ...Sendikası işçileri ile bir- ...güçlü ve eylemci bir sen- ...e" diye tanımladıkları si- ...ESS ve Türk Metal Sen- ...üçlerini birleştirmek, bir- ...vermekten yana. Demir- ...ndikaları Çelik-İş üzerin- ...ınların farkındalar.

...si Arif Sözal, "Türk- ...iyasal iktidar ve MESS'e ...İş ve Özdemir-İş Sendika- ...ek, üçlü ceteye karşı bir- ...ermek istiyoruz." Ahmet ...lü ve eylemci bir sendika ... gerek." İşyeri ünite baş- ...ukçu, "Demir-Çelik İşçi- ...en yarın Otomobil-İş ve ...dikası üyesi işçilerin de ba- ...Bu nedenle ortak davran- ...ücadele vermek zorunda- ...skenderun Şube Sekreteri ...'e göre, İs-Demir işçileri ...enin birliğini yaratmıştır. ...de zor olanı başararak za- ...ık. Bu temelde Otomobil- ...İş Sendikası üyesi işçileri ...ortak hedeflere doğru bir- ...riz. MESS'e ve sermaye- ...mücadele verebiliriz." Ali

Cengiz Gül'e göre Çelik-İş, sadece yüzde 10 barajını aşma için değil, bir bütün olarak yüzde 10 barajlarının kaldırılması için de mücadele vermeli. Çünkü diyor Ali Cengiz Gül, "Baraj yarın yüzde 10'dan yüzde 20'ye çıkarılabilir." Şube Başkanı nihat Kıymacı da Demir-Çelik İşçileri üzerine oynanan oyunların 3 sendikanın birliğini zorunlu kıldığını belirtiyor. Nihat Kıymacı, "Demir-çelik İş kolunda güçlü bir sendika yaratılmalıdır" diyor.

İs-Demir SSK İşyeri Baş Temsilcisi Mustafa Kemal Can, "Birlikten kuvvet doğar. Otomobil-İş ve Özdemir-İş Sendikaları işçileri ile ortak hedeflerde birleşelim. Türkiye'de demir-çelik iş kolunda çalışan işçilerin birliğini yaratalım."

İs-Demir işçilerinden Hayati Çepni, Otomobil-İş, Çelik-İş ve Özdemir-İş sendikalarının birlikteliğinden doğacak güçlü bir sendikanın, demir-çelik iş kolundaki işçilerin ücret düzeylerini de belirleyeceğini söylüyor. Hayati Çepni, "Geçmişte DİSK örgütlü olduğu iş kollarında ücret düzeylerini belirler, toplu sözleşmeler o ücret düzeyine göre bağıntlanır ya da bağıtlanmazdı. Bugün demir-çelik iş kolunda, işçi ücretlerinin düzeyini Türk-Metal belirliyor. 3 sendikanın birlikteliğinden doğacak güçlü bir sendika ücret düzeylerini işçi lehine belirleyici hale getirecektir."

Hayati Çepni, "Birleşmenin zamanı geldi de geçti bile" diyor. O'na göre birlik, Çelik-İş'in yetkisinin düşürülmesi ile gündeme gelmemeliydi. Hayati Çepni, "Demir-Çelik işçilerinin birliğinin sağlanması önceden de düşünülmeliydi. Yargıtay'dan olumsuz bir karar çıksa dahi birleşme sağlanmalı."

İs-Demir'de 13 bin işçi çalışıyor. İs-Demir işçileri Türk-Metal, siyasal iktidar ve MESS'e karşı güçlü bir sendika yaratılması için diğer sendikaların işçileri ile birleşmekten yana. Günün sloganı güçlü ve eylemci birsendika. Birleşmeye evet, ama bu nasıl sağlanacak? Demir-Çelik işçilerinin gündemindeki sorunlardan biri de bu.

Üst kongre delegesi Ahmet Uçan, "Birleştim demekle birlik olmaz" diyor. "Her ne pahasına olursa olsun birleşelim mantığı yanlış. Birleşme Çelik-İş'in yetkisinin düşürülmesinin ardından geldi. Ve bu nokta çok önemli. Bana göre Çelik-İş'in geleceği iyi düşünülmelidir." Ahmet Uçan'a göre birlik meselesi iyice tartışılmalı ve birleşme bir oldu-bittiye getirilmemeli. "Birleşmede taban söz ve karar sahibi olmalı. Üst kongre delegelerinin de çoğunluğunun onayı alınmalıdır." Arif Sözal, "Birleşme görüşmelerinde tabanın sesine kulak verilecek ve mesele bir oldubittiye getirilmeyecek."

Çelik-İş için Yargıtay'dan da olumsuz karar çıkarsa diğer sendikaların kendilerini feshederek Çelik-İş'e katılımı hukuki olarak mümkün değil. İs-Demir Baş Temsilcisi Necdet Kırıkoğlu, Yargıtay'dan olumsuz bir karar çıksa dahi Çelik-İş'in Özdemir-İş'e kayıtsız şartsız ilhakına karşı. "Teslimiyeti Demir-Çelik işçisi kabul etmez" diyor. "Birleşmenin şartları belirlensin, tüzük açıklansın ve işçinin onayına sunulsun, tartışalım." Necdet Kırıkoğlu, "Biz Çelik-İş'te hem içe, hem de dışa karşı yıllarca mücadele verdik. Faşist yönetimleri devirdik biz. Yeniden başa dönmek istemiyoruz. Verdiğimiz mücadele boşa gitmesin." "Çelik-İş'e temsil hakkı verilmeli" diyor. Necdet Kırıkoğlu, ayrıca seçim tüzüğü ve toplu sözleşmelerde anket sistemi korunmalı. Nihat Kırıkoğlu'na göre de birleşmede taban söz ve karar sahibi olmalı.

Hayati Çepni de, "Bugünkü Çelik-İş yaratılana kadar, hem içte hem de dışta zorlu mücadele verildi." Ama "sendika uzmanları" halen tam olarak tasfiye edilemedi. Hayati Çepni, eğer birleşme sağlanırsa bu "sendika uzmanları"nın da ortadan kaldırılacağına inanıyor.

Şube Sekreteri Ali Cengiz Gül, birleşmede Çelik-İş adının kalmasında ısrarlı. Çünkü diyor Ali Cengiz Gül, "Çelik-İş adı siyasi iktidar, MESS ve Türk-Metal Sendikası'nın korkulu rüyası haline geldi."

İs-Demir işçileri bir "Çelik-İş ruhundan" söz ediyorlar. "Militan ve mücadeleyi sonuna kadar götüren bir sendikal ruh bu." Onlara göre, birlikten çıkacak sendikaya bu ruh aktarılmalı.

Birlikten doğacak sendikanın bir konfederasyona katılınası ya da yeni bir konfederasyonun kurulması da gündemde. Şube Başkanı Nihat Kıymacı, "Bizim için Hak-İş de, Türk-İş de fark etmez" diyor. "Birleşme sağlanır ve Hak-İş konfederasyonuna katılma söz konusu olursa, biz Hak-İş'i de değiştiririz. Hak-İş'e aktivite getirir, Çelik-İş'in mücadeleci geleneğini gittiğimiz her yere taşırız.

Üst kurultay delegesi Ahmet Uçan da Çelik-İş'in birleşeceği sendikalara ve katılacağı sendikalara aktivitesini götüreceğine inanıyor.

Necdet Kırıkoğlu, Hak-İş'e katılmaya karşı olduğunu belirtiyor. Kırıkoğlu, birleşilecek Otomobil-İş ve Özdemir-İş sendikalarına katılacak yeni sendikalarla ayrı bir konfederasyonun kurulabileceğine inanıyor. "Bize katılacak sendikalar olacaktır" diyor Hayati Çepni'de. O da yeni ve alternatif bir federasyonun yaratılmasından yana. Günün sloganı, güçlü ve eylemci bir sendika, güçlü ve eylemci bir konfederasyon.

Bugün gelinen noktada Çelik işçisi, 137 gün süren mücadelelerinde kazandıkları bilinçle, daha güçlü

"Birlikten kuvvet doğar. Otomobil-İş ve Özdemir-İş Sendikaları işçileri ile ortak hedeflerde birleşelim. Türkiye'de demir-çelik iş kolunda çalışan işçilerin birliğini yaratalım."

"Ayrı taslaklar, ayrı günlerde yapılan görüşmeler başarı sağlayamadığını ispatladı."

ÇETİN KOCAAĞA (İzmit Çelik Halat işçisi - Özdemir-İş Send. üyesi): Üç sendika daha önce bir araya gelip ek zam talebinde bulundular. 88-90 toplu sözleşme döneminde ortak mücadele kararı alınmıştı. Ayrı taslaklar, ayrı günlerde yapılan görüşmeler, başarı sağlayamadığını ispatladı. 90-92 döneminde de ortak taslak ve komisyonla müzakere masasına oturuldu. Ayrıca temmuz istatistiklerinde Çelik-İş'in %10 barajının altına düşürülmesi birleşmeyi kaçınılmaz hale getirdi. Birleşmenin tüm çalışanlar için örnek olacağı, daha iyi hak kazanımı için örgütlü mücadeleyi sağlayacağı kanısındayım.

"Birleşmeyle birlikte giremediğimiz işyerlerine de girme olanağı bulacağız... Ayrıca sendikal rekabet ortadan kalkmış olacak."

YUSUF ZİYA TOM (Philips işçisi - Otomobil-İş üyesi): Üç sendikanın birleşmesini sendikal örgütlenme açısından olumlu görüyorum. Sendikalar ekonomik, demokratik çıkar örgütleridir. Bu açıdan işçinin ekonomik çıkar mücadelesinde olumlu bir işlev göreceği kanısındayım.

Bu sendikaların örgütlü olduğu birçok işyerinin geçmişte Maden-İş'e bağlı olması eski potansiyeli de harekete geçirecektir. Birleşmeyle birlikte giremediğimiz işyerlerine de girme olanağı bulacağız. Yeni oluşacak sendika "eylemci bir sendika" olma anlayışıyla hareket edeceğini ifade etmesi bizim açımızdan olumlu (tabii bu lafta kalmadığı sürece) Ayrıca sendikal rekabet (en azından üç sendika arasında) ortadan kalkmış olacak. Bu da işçilerin birlik içinde hareket etmesini sağlayacaktır. Ancak bunun yanında üç sendikanın birleşip bir nicel güç olması tek başına yeterli değil, diğer yanıyla nitel bir gelişmeyi de beraberinde taşımalıdır.

AHMET AKARSU (Çelikkord işçisi, Çelik-İş üyesi). Birleşme çok daha önceleri olmalıydı. Ancak bugüne kadar kişisel çıkarların ön plana geçmesi birleşmeyi geciktirmiştir. Fakat taraflar zorda kaldığı için, yani baraj konusu Çelik-İş'i ve diğer sendikaları zor durumda bıraktığı için birleşme önem kazanmıştır. Tabanda işçiler birleşmeyi uzun zamandır istemektedir. Çünkü başarı birlikten geçmektedir.

50 BİN İŞÇİDEN MESS'E PROTESTO

Metal işçilerinin MESS ile süren sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla, işçiler yemek boykotu yaptı.

10 Ekim'de Çelik-İş, Otomobil-İş, Özdemir-İş sendikalarına bağlı 171 işyerinde çalışan 50 bin işçi MESS'in sözleşmedeki tutumunu protesto etmek için yemek boykotu yaptı. Üç sendikanın ortak açıklamasında yemek boykotunun ardından bir dizi eylem paketi hazırlandığı bildirildi. MESS'in sözleşme görüşmelerindeki teklif dahi vermeme ve sözleşmeyi uyuşmazlığa sokma tavrını protesto için ilk eylem olarak gerçekleştirilen yemek boykotunun ardından, değişik protesto biçimleri ve bölgesel toplantılar düzenlenmesi kararlaştırıldı. İlk Bölgesel toplantı 6 bin işçinin katılımıyla gerçekleşti. Gebze'deki ilk bölgesel toplantıda sözleşmede gelinen son durum değerlendirildi ve "birleşme" konusu vurgulandı. "Birleşme"nin en geç Kasım ayında gerçekleşmesi öngörülüyor. Toplantı sonrasında, işçiler Gebze içinde Heykel'e kadar yürüyerek, "hükümet istifa", "savaşa hayır", "işçilerin birliği MESS patronları yenecek" sloganlarını attılar.

Otomobil-İş üyesi 360 işçinin çalıştığı Şişecam Makina Kalıp Sanayi A.Ş. çalışanlarının sabah vardiyasında bulunan 100'e yakın bir bölümü, üç sendikanın MESS'e karşı aldığı eylem kararını fabrika dışında 100 metrelik bir yürüyüşle ve yemek boykotuyla yerine getirdiler. İşçiler, üç sendikanın ortak bildirisini okunarak bitirildiği eylemde her vardiyada tekrarlama ve MESS'in dayattığı teslimiyete karşı çıkma konusunda kararlılıklarını belirttiler.

Otomobil-İş'e üye Derby jilet fabrikasında çalışan 250 işçi de diğer işyerlerinde olduğu gibi yemek boykotunu fabrika dışına taşırdılar. Fabrikanın önündeki arsaya ellerinde dövizlerle ve alkışlarla düzenli olarak yürüyerek gelen işçiler burada sorunu tartıştılar. Bu arada Derby işçileri kendi işyerlerinde "savaşa hayır" ve bunu [illegible] sözleşmeyi uyuşmazlığa sokan işverenleri ve duyarsız sendikacıları protesto için sakal bırakma kararını 15 gündür uyguluyorlardı. Derby işçileri sakallarını keseceklerini ve üç sendikanın kararına uyacaklarını böylece seslerinin daha güçlü çıkacağını ifade ettiler.

M.T.A. Sözleşmesindeki Uyuşmazlığı Arabulucu da Çözemedi

Genel Maden-İş Sendikası ileKamu Sen arasında M.T.A işyerleri için sürdürülen sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmıştı. Ankara 1. İş Mahkemesinin Arabulucu olarak atadığı Prof. Dr. İbrahim Kaplan 31.8/27.9.990 tarihleri arasında uzatmalı çalışmasını tamamladı. Arabulucu Genel Maden-İş ve Türk Kamu-Sen yöneticileri ile yaptığı ortak toplantılarda tarafların ücret ve sosyal haklar konusunda anlaşma sağlayamadı.

İşveren yetkilileri işyerlerinde temel sondaj-arama faaliyetleri yürüttükleri ve giderlerinin genel bütçeden karşılandığını belirtmişlerdir. Bu nedenle kar eden bir kuruluş olmadıklarını belirterek işçilerin taleplerine "hayır" demişlerdir. Oysa unutulan ve unutturulmaya çalışılan M.T.A. nın işlevidir. 12 Eylül Generallerinin başlattığı politikaların içinde tüm kuruluşları kar eder hale getirme uygulaması M.T.A içinde geçerlidir. Dolayısıyla elindeki maden sahalarını değerlendirmesini yapmakta, özel kurumlara iş yapmaktadır. Diğer taraftan kamu kuruluşlarına yönelik olarak çalışan bu kurumun çalışan işçilerine "biz kar etmiyoruz onun için ücret artımlarına evet diyemeyiz" deme hakkını hiç kimse kendinde bulamaz. Çünkü asıl karın, M.T.A. çalışmaları sonrasında ortaya çıkan bulguları özel, kamu kuruluşlarına devretme yoluyla onların kasalarına aktığını da kimse inkar edemez. Kaldı ki arabulucu işçilerin ücretlerinin çok düşük olduğunu raporuna yazmaktan kendini alakoyamamıştır.

Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinin şu anda geldiği nokta GREV hakkı noktasıdır. Tüm işyerlerinde işçiler GREV silahının başarısı yani haklı taleplerini alma başarısını göstermenin yollarını yakalamak için örgütlü hareket etmelidirler. Diğer maden işletmelerinde çalışan işçilerin mücadelesi ile bütünleşmenin, iç dayanışmanın ve bu ekonomik hak mücadelesinin bir sınıf mücadelesi olduğunun bilincini yakalamaları gerekmektedir. Zira mevsimlerden soğuk bir mevsime giriyoruz ancak tüm işçilerin ısıttığı bir sıcaklık yaşanacak. Buna hazır olma ve o sıcaklığın işçilerin içini ısıtan başarı alevlerine dönüşmesini sağlamak tek çıkış yoludur.

Korvella İşçisinden Örnek Direniş

Alman lisansıyla Gebze bölgesinde kurulu olan fındık, kiraz ve hammadde işleyen Korvella'da 201 işçi direnişte. Korvella işçileri Tekgıda-İş sendikasını işyerlerine getirmek için çalıştıkları bir dönemde işverenin işçiler işi yavaşlattı gerekçesiyle 45 işçiyi işten atmasından sonra 9 Ekim günü fabrikaya girmediler.

201 işçinin atılan arkadaşlarının geri alınması ve sendikalaşma hakları için başlattıkları direniş karşısında, işverenin atılan 45 işçinin dışındaki işçilerin sendikadan ayrıldıklarına dair belge getirdiklerinde işbaşı yapabileceklerini, eylemlerini sürdükdükleri takdirde fabrikayı kapatabileceğini söylediğini belirten işçiler, fabrika önünde beklerken polisin müdahaleleriyle karşılaştıklarını kendilerini tartaklayıp, küfür ettiklerini söylüyorlar.

İşçilerin bu direnişi sürerken işveren Karamürsel'den getirdiği kaçak işçilerle üretimi ve sevkiyatı sürdürüyor. Petrol-İş sendikasında Tekgıda-İş sendikası bölge temsilcisi Halil Güloğlu'nun katıldığı toplantıda işverenin yaptığının yasadışı olduğunu, sendikalaşma haklarına yönelik bir saldırı olduğunu söyleyen işçiler, sendika yöneticilerinin teslimiyetçiliğine ve yasal zeminde müdahaleciliğe rağmen eylemlerini sürdüreceklerini ve seslerini duyuracaklarını, çevre fabrikalardaki işçilerden yardım ve destek beklediklerini söylüyorlar.

MADEN İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİNDE BAŞARI

• *İşten atılan 46 maden işçisi işlerine döndü.*

(Yozgat-İşçilerin Sesi) Sorgun/Aydam Doğan Madencilik işyerinde çalışan işçiler sendikal örgütlenmeye başlayınca işten atılmışlardı. 46 Maden işçisinin işten atılmasına karşı 193 maden işçisinin çeşitli boyutlarda gelişen direnişi başarıda ilk adımı yakaladı. İşverenin direnişi kırmak için girdiği oyunlar başarısızlıkla sonuçlanmış, işçilerin demokratik hakkı olan sendikalaşma çalışmaları, işverenin sendika yöneticileri ile masaya oturmasıyla ilk başarısını kazanmıştır.

Siyasi polisin, jandarmanın sorguları, ekonomik baskılar, sendikal hakkın kazanılmasını engelleyemedi. Demokratik bir hakkın arkasında aradıklarını bulamayanlar, işçilerin ücret, sosyal hak gibi insanca yaşam istemlerini demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak yürütmelerine engel olamadılar. Doğan Madencilik patronlarının Türkiye Maden-İş yöneticileri ile görüşmeyi kabullenmesi sonrası işyerinde toplantılar düzenlendi. Türkiye Maden-İş Sorgun Şube Başkanının düzenlediği işyeri toplantısında yapılan değerlendirmeler sonrası işten atılan 46 maden işçisi işlerine döndü, işyerinde üretim normal konumuna yöneldi ve şimdi toplu sözleşmeye yönelik çalışmalar başlatıldı.

Maden işçilerinin duyulmayan ama kararlı direnişi bugün güçlü bir mücadeleye giren Zonguldak maden işçileri için güzel bir örnek olmaktadır. Haklı taleplerini demokrasi mücadelesi olarak sürdüren, ücret mücadelesinin bağlarını kendi pratiklerinden yakalayarak kuran Doğan Madencilik işçileri kendilerine omuz verenlere selam diyor.

...MAK'ta grev bayrağı

...Yukarı Dudullu Köyü'nde ...Sanayi Sitesinin büyük es... ...dan GAMAK'ta 7 Ekim ta... ...başladı. 800 işçinin çalıştığı ...tidar tarafından yetkisi ba... ...kilen Çelik-İş sendikası ör... ...yor. Sabah mesai saatinde ...erin yüzlerinde greve çıkma... ...elirdi. Grev için davul zur... ...r. Çalıp söylüyorlar. Grev ...kaları da var: Jandarmalar. ...saltıkları işçilerin coşkusu... ...e gülümseyen gözlerle izli-

...Otomobil-İş ve Özdemir-İş ...nel başkanları ve İstanbul'... ...ubelerin yönetecileri de grev yerindeler. İşçiler kürsüye her çıkan konuşmacıya slogan ve alkışlarla katılıyorlar. En çarpıcı konuşma işyeri baştemsilcisinden geliyor: "Biz kellemizi GAMAK'ın önüne gömüyoruz. İşveren fabrikanın içinde bizlere karşı yılan gibi. Toplusözleşme masasında ise lağım faresi. Haklarımızı almadan pes etmek yok." Üç sendikanın genel başkanları "birleşme" konusu a sık sık değiniyorlar. "60 bin kişilik yeni bir sendikanın geldiğini" vurguluyorlar. Bu GAMAK işçisinin de özlemi olarak görülüyor. "Yaşasın 3 sendika birliği" sloganı bu yüzden çok duyuluyor.

İşyerinde ortalama ücret 250 bin lira civarında. Sendika %230 artı [illegible] ücreti talep ediyor. İşverenin önerisi ise %100 artış. İşveren toplu sözleşme sürecini Ekim'den başlatarak işçilerin 3 aylık ücret farklarını vermiyor. TİS'in başlama tarihi ise gerçekte Temmuz.

GAMAK işçisi direnmeye kararlı. Ve kendilerini güç günlerin beklediğini biliyorlar. Metin Türker'in de belirttiği gibi "sendikaların" fazlaca bir ekonomik katkısı olamayacak. Bu süreçte zinde kalabilmenin yolu ise GAMAK grevini ve dayanışmasını GAMAK işçilerinin ailelerinin ve civardaki işyerlerinin mücadelesine dönüştürmek olarak görülüyor. GAMAK işçisi "birleşme" toz-dumanın arasında kendi sorunlarını unutmamak ve "yukarıdakilere" unutturmamak zorundadır.

İşçilerin taleplerine "hayır" diyenler yeni soygunların peşinde

KARARNAMELİ SOYGUN

• Geçtiğimiz hafta Bakanlar Kurulu'nda imzalanan bir kararnameye göre, ithal edilen motorinin alış fiyatının altında bir fiyatla yurtiçi satış gerçekleşirse aradaki farkı Akaryakıt Fiyat İstikrar Fonu ödeyecek.

Özellikle Korkut Özal gibi işverenlerin petrolcülüğü dikkate alındığında kararnamenin kimlere yarar sağlayacağı da görülmektedir.

İşçiler, ücret ve sosyal hak talepleriyle kendilerini sınırlarlarsa, bu perspektifle yükseltilen mücadele, "savaş hali, milli mutabakat" vs. gibi siyasal iktidarın cepheden uygulamalarıyla karşılaştığında dağılıp çözülme tehlikesi taşıyor.

• Türk Kamu-Sen, MESS Toplu İş Sözleşmelerinde işçilerin taleplerine hayır derken devletin kasası patronların soygununa açılıyor.

• Motorin ithalinin serbest bırakılması sonucu ithal fiyatla satış arasındaki farkı devlet ödeyecek.

• Bakanlar kurulunda imzaya açılan kararnameye göre ton başına 50 dolar (137 bin 125 TL) devlet kasasından ithalatçılara ödenecek.

• Yabancı petrol şirketlerinin oyunları ile hazırlanan bu kararnamenin altında idamların infazını isteyen Keçeciler'in de bulunduğu bakanların imzası bulunacak ve en fazla yararlanan da Korkut Özal olacak.

Geçtiğimiz hafta Bakanlar Kurulu'nda bir kararname imzalanmaya başlandı. Bu kararname yurtdışından motorin ithal edecek firmaların Akaryakıt Fiyat İstikrar Fonu'ndan yararlanmaları ile ilgili. Kararnameye göre ithal edilen motorinin alış fiyatının altındabir fiyatla yurtiçi satışı gerçekleşirse aradaki farkı Akaryakıt Fiyat İstikrar Fonu ödeyecek. Kısacası işverenlerin zararını devlet karşılayacak, hem de kârıyla birlikte. Örneğin İtalya'da FOBfiyatı 350 dolar olan motorinin, navlun ve çeşitli masraflarla ton fiyatı 386 dolara çıkmaktadır. Türkiye'de ise Tüpraş'ın 335 dolara motorin verdiği, bu nedenle ithalatçı işverenlerin tonda 50 dolar zarar edeceği açıkça görülmektedir. İşte devlet bu zararı ödemeyi bu hazırlanan kararname ile karşılayacağını taahhüt ediyor. Böylece 30 bin tonluk bir gemi için halkın cebinden 1.5 milyon dolar (4 milyar lira) resmi yoldan çalınıp işverenlerin cebine verilecek.

BU OYUNU YABANCI PETROL ŞİRKETLERİ HAZIRLADI

Bu oyunu Ankara'da cirit atan yabancı petrol şirketlerinin hazırladığı herkes tarafından söyleniyor. İstanbul Anadolu yakasında özelleştirilen TEK işyerlerinde çalışan işçilerin işten atılmasını "200 halitanı temizlemek" olarak tanımlayan Enerji Bakanı Fahrettin Kurt'un onayını aldıkları biliniyor. Diğer taraftan cezaevlerinde bulunan idam hükümlülerinin idam edilmesi için kollarını sıvayan Keçeciler'in kararnamenin geriye doğru da işletilmesi sorusuna "hayır" derken zımnen kararnameye sıcak baktığını da ifade ediyor.

Bu oyun motorinin alış fiyatının yüksek gösterilmesi, motorin getirilmediği halde gelmiş gibi gösterilerek de sürdürülecek. Geçtiğimiz yıllarda ayyuka çıkan hayali ihracatlar hatırlandığında soygunun boyutu daha da büyüyecektir. En son naylon terlik ihracı olayı da hatırlandığında, bu gelişmelerin kaçınılmaz olarak yaşanılacak bir soygun olacağını göstermektedir. Özellikle büyük yatırımlara gereksinim duyan, büyük sermayeyi gerektiren petrolculuğun, ülkemizde bunlara gerek duyulmaksızın becerikli işadamları(!) tarafından yürütüldüğü bilinmektedir. Özellikle Korkut Özal gibi işverenlerin petrolcülüğü dikkate alındığında kararnamenin özellikle kimlere (ülke içinde) yarar sağlayacağı da görülmektedir.

İŞÇİLERE TOPLU SÖZLEŞME MASALARINDA HAYIR DİYEN MESS PATRONLARI - KAMU-SEN YETKİLİLERİNİN "BİRLİK" YAYGARALARI SAHTEDİR

Bugün toplu sözleşme masalarından, işçiler, uyuşmazlıklarla kalkmaktadır. Maden, Metal, Kâğıt işçileri yaşam şartlarını düzeltmek için taleplerini MESS patronlarına, devlet sendikası Kamu-Sen'e masalarda kabul ettiremediler. İşçilere verilen yanıt işverenlerin ekonomilerinin, devletin ekonomisinin bu talepleri kaldıramayacağı şeklindeydi. İşçilerden daha **"makul"** talepler beklediklerini söylüyorlardı. Yayınladıkları raporlarda, brifinglerde verdikleri rakamlarla işçilerin taleplerinin **"yıkıcı"** olduğunu ispatlamaya çalışıyorlardı. Ama altında bakanların imzasını taşıyan bir kararname ile bir gemi motorinle açıktan 4 milyar vurgunun peşine düşüyorlar. Her yıl kapattıkları bilançolarının bir önceki yıla göre en az %100 kârlı olduğunu gizliyorlar. Yeraltında hayatını ortaya koyan işçiyi 450-500 bin lira aylık ücretle, sanayiye hayat veren metal işçisini 300-450 bin liraya çalıştırmakta direniyorlar. Ticaret ve sanayi odaları başkanları ile işçilere karşı bir savaş cephesi oluşturmanın adımlarını atarken devletin "savaş halinden" yararlanmanın hesaplarını yapıyorlar.

İŞÇİLER... GİRDİKLERİ SÖZLEŞME MÜCADELESİNDE DİKKATLERİNİZİ DÜZENİN TÜMÜNE ÇEVİRMEDİKÇE BAŞARILI OLMANIZ ŞANS OLACAKTIR

Yukarıda sözü edilen olay yaşananların tek bir örneği, yüzlerce, binlercesinden biri. Yapılan emperyalist - kapitalist sistemin güçlendirilmesinin, oturtulmasının gereğidir. Emperyalist petrol sermayesinin ve onun ülkemizdeki uzantısının, sistem içindeki işleyişinin somut göstergesi. Ekonomik ve siyasi karar noktalarının nasıl ve kime çalıştığının açık göstergesi. Böyle olunca girilen bir toplu sözleşme mücadelesinin başarılı olabilmesi için bakışların sadece paraya çevrilmemesi gerektiğidir. Dikkatlerin sadece işyeri sınırları içine hapsedilmeyerek yaşanılan düzene bakmak gerekmektedir. Kimlerle mücadele edildiğini, karşısındakilerin sadece ve sadece patron, şirket veya kişi olmadığını görmek gerekmektedir. Sistemin yabancı sermayeye ucuz işçi cenneti yaratma eylemi, kamu işyerlerini yerli yabancı sermayeye **"problemsiz"** devri, bir yandan uluslararası tekellere yeni pazarlar yaratırken, diğer taraftan işçi sınıfını teslim almaya yönelik ithal kararnamelerini, canı-kanı ve teri ile üretilen değerlerin rejimin sahiplerinin geleceği için yok pahasına nasıl el konulduğunu görmek gerekmektedir. Dolayısıyla bir toplu sözleşme mücadelesi işçi sınıfı açısından demokrasi mücadelesi, insanca bir yaşam mücadelesi olarak görülmelidir. Ücret, sosyal hak talepleriyle kendini sınırlayan bakışlara "savaş hali" ile soygun ve vurgun peşinde koşanların, **"vatan, millet, milli mutabakat ve iş barışı"** çağrıları ile cepheden karşı karşıya geldiğinde omuzları, kolları çabuk düşecektir. İşçiler işyerlerinden başlayıp işkoluna uzanan, işkollarından başlayıp tüm çalışanlara uzanan bir dayanışmanın, birlikteliğin yollarını bulmak zorundadırlar.

Belediye-İş'in "yetki talebini" işçiler reddediyor

Merter'de kurulu ve hisselerinin çoğu Belediye'ye ait olan Belpiri işçilerinin sendikalaşma çabaları işçilerin Tez-Koop-İş'e üye olmasıyla sonuçlandı. Bunun üzerine sözleşme görüşmelerine hazırlanan işçiler hiç beklemedikleri bir şekide Belediye-İş'in mahkemeye yaptığı itirazla karşılaştılar. Belpiri işyerinin kendi işkoluna girdiği iddiasıyla mahkemeye itiraz eden Belediye-İş'i Belpiri işçileri protesto ettiler. Belediye-İş Genel Merkezinin önüne siyah çelenk koyan Belpiri işçileri aşağıdaki açıklamayı yaptılar:

BASIN AÇIKLAMASI

Bizler BELPİRİ'de calısan işçiler olarak işverenlerle mücadelede başarılı olabilmek için Sendikalı olmayı hedefledik.

Amacımız Türkiye işçi sınıfı üzerinde oynanan baskı politikasını sendikal birlikteliklerle aşmak sömürüye dur diyebilmektir. Kamu oyunda sınıf sendikacılığı yaptığını savunan Belediye-İş Sendikası bizlerin işveren karşısında mücadele etmek gücümüzü kırmaya başlamıştır. Bizler Berpiri'de calısan isciler olarak TEZ-KOOP İş sendikasında örgütlendik.

Bakanlığın iş kolu tespiti, yetki tespiti çıktı. Marketlerin 17 nolu iş kolunda olduğunu bile bile yasal süre içinde de itiraz etmeyen Sayın Belediye-İş Sendikası sözleşmemizi işverene sunma aşamasında tedbir kararı almasındaki düşünce bizce mevcut iktidarın işçiler üzerinde kurduğu anti demokrat yasaların yaygınlaşması için gösterdiği düşüncenin daha gerisindedir. Sendikaların arasında böyle bir sürtüşmeye Belpiri işçileri olarak alet olmak istemiyoruz. Çıkar hesapları olanların bu hesaplarını bizim üzerimizde yapmaya hiç hakları yoktur.

Son yapmış oldukları sözleşmeyle belirli yerlere gelmeyi hedefleyen Belediye-İş Sendikası gerçek yüzünü bizleri işverenin kucağına iterek göstermiştir. Hatır gönül sözleşmesi istemiyoruz.

Bizler onurumuzla mücadelemizde Belediye-İş Sendikası içindeki bağnaz düşünce sahiplerine en iyi dersi vereceğiz.

Hedefimiz Belediye-İş'in içindeki işçi arkadaşlarımız değildir. Tek hedefimiz uzlaşmacı Sarı Sendikacılarladır.

Kendilerini 2 gündür uyardık. Bu uyarılarımızı hiçe sayarak bizleri dışlayanlar işçi sınıfı içerisinde zaman sürecinde elbette cezalandırılacaklardır.

Sendikal hak ve özgürlükler kısıtlanamaz. 2821 ve 2822 sayılı yasalara sığınan sendikalar yıkılacaktır.

BAŞARI ÖRGÜTLÜ BELPİRİ İŞÇİLERİNİN OLACAK.

BELPİRİ İŞÇİLERİ

Bu açıklamaya karşı, görüştüğümüz Belediye-İş Genel Merkez yetkilileri belediyenin bütün şirketlerinin kendi işkollarına girmesi gerektiğini söyleyerek bunun da işkolu belirlenmesi konusundaki mevzuatın bir gereği olduğunu iddia ettiler.

İGDAŞ'TA YETKİ SORUNU

İstanbul Gaz Dağıtım A.Ş.'de işçi statüsünde çalışan 90'a yakın mühendis Tes-İş Sendikasında örgütlendi. Sendikanın işvereni T.İ.S görüşmelerine çağrılama öncesi başlattığı yetki işlemine Belediye-İş itiraz etti. Çalışanlar ilk sendikalaşma çalışmaları sırasında Belediye-İş'e gittikleri söylenerek geri çevrildiklerini belirttiler. Şimdi de aynı Belediye-İş'in TES-İŞ'e itirazını anlayamadıklarını belirterek sorunun çözümünü bekliyorlar.

B. Dalan döneminde politik bir tercihle ulaştırma işkolunda DEMİRYOL-İŞ'e sokulan, belediyenin hızlı tramvay işyerine Belediye-İş'in itiraz etmeyip bu işyerlerine itirazı çalışanları düşündürüyor.

İktidar, devrimci tutsakları halka karşı rehine gibi kullanıyor.

İlmek kimin boynuna geçecek?

Muammer Aksoy, Çetin Emeç'le başlayan, Turan Dursun ve son olarak Bahriye Üçok'la devam eden faşist cinayetlerin hemen ardından siyasi iktidar eliyle "idamlar" tartışması başlatıldı.

İşlenen bu cinayetlerle en geniş halk kitlelerini hedef alan bir devlet terörünün ön adımları atılırken, siyasi iktidar bütün bu yaşananlarda taraf olduğunu gizlemiyor. Bu cinayetlerin tartışıldığı, tepkilerin yükselmeye başladığı bir süreçte gündemi tıkayarak tartışmaları farklılaştırıyor: "idam eder miyiz, edemez miyiz?"

Asarsınız. Dışarıda her olay olduğunda "sallandırırsınız üç-beş kişiyi" içeriden bir işi halledersiniz(!) O zaman işçi hareketleri de memur hareketleri de öğrenciler de, gecekondu halkı da durur, velhasıl tüm dertleriniz son bulur.

Asarsınız. Elinizin altında yatan hükümlüleri asmaktan daha kolay ne var? Sabah kalkar, elinizi bir orak gibi sağdan sola sallarsınız ve cellatlar çalışmaya başlar nasıl olsa.

Asarsınız. Ama elinizin altındak tutsaklar bitince ne yapacaksınız? MESS'e karşı hak mücadelesi veren işçileri terörist ilan edip asabilecek misiniz? Ya da her yıl onlarca arkadaşını işkazasında(!) kaybeden, "açız, ölmek istemiyoruz" diyen madencileri? 657'nin kölelik sistemine karşı çıkıp sendikalaşmak isteyen memurları ne yapacaksınız? Öğrencileri, gecekondunun yoksul insanlarını? Yani bu memlekette yaşayan, size göre hepsi potansiyel terörist olan namuslu demokrat insanları ne yapacaksınız?

Asarsınız. Tıpkı 12 Eylül'ün hemen ...dından darağaçlarında katlettiğiniz ...dir Aslan'ı, İlyas Has'ı, Erdal ...r'i, Necdet Adalı'yı, Mustafa ...nç'i, Veysel Güney'i, Serdar So...n'ı ve daha nice devrimciyi astığı gibi. Ya sonra?

...er ve sözcülüğünü yaptığınız ...r için vatan, kasalarınızdaki pa... huzur ve güvenlik sömürünü... ...kı ve işkencenin devam etmesi ...ellenmişken, insanlığına sahip ... insan terörist, hain.

...kısası, açıkça taraf olduğu... ...etler ardarda dizilirken, ...eceiler gibi ne idüğü belli bir zatın ağzından ateşlediğiniz asalım mı asmayalım mı tartışmasının amacı belli: Gündemi değiştirme, hedefi şaşırtma.

Bugün için belki bunu başarıyorsunuz. Ama devran böyle kalacak sanmayın. Aldığınız her canla, halka karşı giriştiğiniz her saldırıyla kendi ipinizi de boynunuza geçiriyorsunuz.

AKILLARDAN GEÇENLER

— Uy anam copa bak! Kimbilir kaç abinin, ablanın, amcanın, teyzenin sırtında, gözünde, başında patlamıştır. Hele şu silah kaç kişiye doğrulmuştur acaba? Şunun dizine şöyle bi tane yapıştırsam en fazla "vazife başındaki polis memuruna darp"tan başım belaya girer. Ondan da yaş küçüklüğünden yırtarım herhalde...

— Haydi hayırlısı bakalım...

İŞÇİLERİN SESİ'NE

Edirne Belediyesi'nde sendikal mücadele

Edirne belediyesinde halen çalışmakta olan 117 işçiden 92'si Belediye-İş Sendikası'na üye olmuş ve toplu sözleşme yapmak için Belediye-İş Sendikası 27.8.1990 tarihinde işveren Edirne Belediyesi'ni taraflarca tespit edilen 17.9.1990 tarihinde toplu sözleşme yapmak üzere toplantıya çağırmıştır.

Bu tarihe kadar olan süreç içerisinde Belediye Başkanı işçilerin sendikalaşmasına, sendika getirme çalışmalarına olumsuz yaklaşmış işçileri işten atmakla tehdit etmiş, işçilerden bazılarını çağırarak "Sen kalifiye elemansın, işime yaramayanları atacağım, sen işime yararsın seni atmayacağım" gibi laflar söyleyerek işçiler arasında ikilik yaratmaya çalışmış fakat işçilerin kararlı tavırları karşısında bundan vazgeçmek zorunda kalmıştır.

Toplu sözleşme yapmak için masaya oturulduğunda Belediye Başkanı "Her ne kadar bakanlık sendikaya işçiler adına toplu sözleşme yapma yetkisi vermişse de, yaptığımız araştırmaya göre halen belediyemiz işyerlerinde çalışan işçilerin geçici statüde oldukları, 1475 sayılı kanunun 8. maddesi ve diğer ilgili maddelerine göre de aylık geçici işçi sayıldıklarını, mevcut işçilerimizin geçici oldukları dikkate alınarak, sendikalaşma ve toplu sözleşme yapma haklarına haiz olmadıklarını" ileri sürmüş, buna karşılık sendika pazarlık kurulu "Edirne Belediyesi'nde çalışan işçilerin yaklaşık 9 aydır aynı kişilerin aynı işyerlerinde çalıştıklarını, sigorta ve vergilerinin her ay ödendiğini iş akitlerinin otomatikman daimi kadroda sürekli iş akti olduklarını, kaldı ki, 2821 ve 2822 sayılı kanunlara uygun tüm prosedürlerin yerine getirilmesinden sonra Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan yetki alındığını, süresi içerisinde herhangi bir itirazda bulunulmadığını, toplu iş sözleşmesinin sendikalı olmuş ve çalışır durumda olan işçiler için yapılabileceğini" beyan etmiştir.

Neticede bu toplantıda taraflar anlaşamamış, 2. toplantının 10 Ekim 1990 tarihinde yapılmasına karar verilmiş fakat bu tarihteki toplantıda da Belediye Başkanı Hamdi Sedefçi tarafından hemen hemen aynı nedenler ileri sürülerek toplu sözleşme imzalanamamıştır. Sosyal Demokrat! Edirne Belediyesi'nin bu olumsuz ve oyalayıcı tavırlarını terketmesini ve toplu sözleşme masasına oturmasını, bir an önce toplu sözleşmeyi imzalamasını istiyor, belediye başkanını bu oyalayıcı tavırlarından dolayı kınıyoruz.

YASAL HAKLARIMIZ UYGULANSIN

TOPLU SÖZLEŞMEMİZ İMZALANSIN

SENDİKA HAKKIMIZ ENGELLENEMEZ

Edirne Belediye işçileri adına
Belediye-İş Sendikası işyeri temsilcisi
ARİF KUDAY

Zonguld... işçi... halkı "tek yür... tek yumruk"

Genel Maden İşçileri Send... yöneticileri ile yaptığı bir topla... ve MTA'da çalışan 50 bine ya... geleceğini etkileyecek olan top... görüşmelerini değerlendirdi. T... cesinde, şube başkanlarıyla bi... na bir açıklama yapan Genel B... si Denizer, "... Son zamanlar... dak yöremizde kara bulutlar... Yüz elli yıldır taşkömürünün... ken Zonguldak halkı z... yaşıyor" dediği açıklamasına... za gereken yatırım yapılmıyo... kalma yöntemlerle çalışıyoruz... netenler yeraltındaki milli ser... ğerlendirme yerine ithalatı ko... peşindeler, fonları düşürüp d... ha çok kömür getiriyorlar"... etti.

"Toplu sözleşme hazırlık... na önce Zonguldak gerçeğini... ladık. Çalışmalarımızı ülke v... çekleri üzerine oturttuk. İyi... için tabanın söz ve karar sa... kesine yürekten inandık" şe... şan Şemsi Denizer, sözleşme... dıkları teklife tüm üyelerinin... sağlandığını, tüm çalışmala... gözetiminde sürdüğünü belir... işçisi olarak tek ses tek yum... diyen Denizer, tüm Zongul... kendilerini desteklediğini, h... rası dayanışma yollarını dah... larını ifade etti.

Konuşmasında 12 Eylül'ü... yük zarar verdiğini söyleyen... Eylül'ün bize miraslarınd... KAMU-SEN. KAMU-SEN... devlet memuru, ya da sözl... nel. Ama hepsi özel sektör... düşünüyor" dedi. Denizer... şöyle sürdürdü: "Çok şey ist... lemeye kimsenin hakkı yoktu... çoğunluğu köyü ile içice yaş... işçisi evine yağ, tuz, şeker ala... sabını yapıyor. Fazla istemi... peşinde değiliz. Zaten, şin... KAMU-SEN'ciler dışında ki... bize haksız olduğumuzu sö... Tekrar ediyoruz. Bize teklif e... le bir işçi ailesinin nasıl geçin... lasınlar. Açıklayamazlar. Çür... niyetleri yoktur. İşçinin insa... hakkına inanmazlar... Ve di... hakkımızı verin ya da kurum... kın. Doğal kaynaklarımız ç... sın. Bu ülkenin çocukları sön... Uluslararası tekelci sermaye... takları için ulusal servetimiz... sın... Maden işçisi geçmişinden... tarihinden dersler çıkartıp bu... di... Haklı kavgamızı sonuna... düreceğiz."

"Yasaya uy... bir işten atıl...

Lever-İş Sabun fabrikasınd... cata yönelik çalışıldığı ve k... ziyle bir tıkanmaya gidildiği... le 31 işçinin iş akdi 13 ma... yanılarak feshedildi. İşyerind... Öz Gıda-İş Bakırköy Şube... Mustafa Paçal "... formali... mam olduğunu ve işten a... karşı birşey yapılamayacağı... atılmaların yasalara uygun ol... belirtti.

Toz Metal'd... 35 işçi atıldı

Toz Meta... ...kasından (B... mece) "bir bölümün kap... gerekçesiyle" 35 işçinin iş ak... dildi. Atılan işçiler, kapatıla... lenen bölümden değil, fabri... lindendir. Bu ise, işverenler... gerekçelerle işçi atma, toplu s... lerin uyuşmazlıkla sonuçlan... aşamada saldırılarının bir b... göstermektedir.

topluişçi davası

...aş işçilerinden örnek bir direniş

(İzmir) İzmir Tansaş mağa...şan 12'si bayan 3'ü sedika...i, çoğu sendika işyeri tem...plam 92 işçi, işten atılan 3 ...rını atılma gerekçelerini ve ...testo ettikleri için polis ta...ltına alındı.
...sonrası ilk toplu işçi dava...nsaş davası işçilerin "tutuk...maları" şeklinde devam

...ünü işyeri temsilcisi Kaya ...Ayan ve Hacer Havvaoğlu ... üzerine geçen bir tartış... sözkonusu işçilerin açığa ...rklı bir boyuta girdi. Sen...ni ve işveren arasında, açı...erin işe geri alınmaları ko...ışmeler oldu. Çalıştıkları ...Mağazası'nın diğer işçilerin ...isini çeken haksız uygula...üşmeler yoluyla çözüleme... getirdi.
...ünü 3 işçinin iş yasasının ...e dayanarak işten çıkartıl-

...ltına imza koyduğu TİS'de ...nın disiplin kurulunun ona...e işyeri temsilcisinin iş gü...anti altına alınması gibi ... saymasının altında yatan ...le Tansaş Fuar Mağazasın...da "burada işçi fazla" sö...arak "Turgut Özal'da, 12 ...da aynı mantığa sahip, se...rkın ne?" diyen sendika ...Coşkun'u işten atmak iç...ması.
... sırasında sendikacılara ...p daha var," "beni eşimin ... düşürdü", "siyasi haya...ile bunu geri almam" gibi ...ği biliniyor. İşçilere karşı ...krop" vb. kelimeleri rahat... temsilcinin eşinin yanın...ştırmesini küçük düşürücü ...dürücü ve gerçek niyetini ...ıcı.

...kadar "Halkçı Belediye", ...değeri" gibi yaldızlı kılıf...un, bu zihniyetin, Demir ...ire Kutsan'da 250, Deniz... işçinin iş akitlerine son ve... farkı olmadığı ortada. ...geçen gün çığ gibi büyüdü...ir insanı işsizliğe ve açlığa ... "hak' görüldüğü sürece, ...olmayıp kıyım olduğu ka...ınmadıkça bu tür sorun... karşılacağız anlaşılan. ...ış işçilerinin geri alınması ..., Sendikasının girişimleri...ah 7 de", "yarın akşam 8 ...z gibi samimiyetsiz davra...n işveren vekillerinin için...ilerin de bulunması bugün ... insanları nerelere düşür...e ve düşünülmeye değer.

...on yıl önce sermayenin ...gösterilen, "işçi hakları'-nın bugün Halkçı Belediyeler ve bazı eski DİSK'ciler tarafından da öne sürülmesi üzücü.

92 Tansaş işçisi İzmir Emniyet Müdürlüğünden gruplar halinde savcılığa götürülürken

Bu gelişmelerden başka işçi sınıfı olmak üzere, yüreği halktan ve doğrudan yana çarpan herkesin ders çıkarıp bu dersi pratiğe geçirmesi gerekir.

Nitekim Tansaş işçileri gereken dersi çıkarmışa benziyorlar. Gelişlemelerde bunun göstergesi 31.8.1990 günü mesai saati bitimine kadar Tansaş Genel Müdürlüğü'nde görüşmeler sürmesine rağmen sonuç alınamayınca, son bir durum değerlendirmesinden sonra 1.1.1990 günü için gündem belirlendi. İzmir Fuarının olduğu Türkiye'nin dört bir yanından insanların bulundğu yerde işten atılan 3 işçinin çalıştığı mağazanın önünde 3 Belediye-İş şube başkanı ve işçiler oturma eylemi başlattılar. Zaman Zaman alkışlı ve tek-tük sloganlı eylem çevredeki insanlar arasında öne şaşkınlık daha sonra ilgi yarattı. Alkışlarla destek olunmaya başlandığında ise polis oradaydı. Polis olaya müdahele ederek 91 kişiyi araçlara doldurarak Emniyet Müdürlüğüne götürdü.

92. kişi'nin gözaltına alınışını ve mahkemede beyanını kendi sözleriyle aktaralım, "Ben üç arkadaşın işten atıldığını öğrendim. Olayı protesto etmek üzere mağazaya gittim. Orada bulunan arkadaşlarımla birlikte oturdum ve alkışlarla tempo tuttum. Ancak olay sonrası polis beni arkadaşlarımla birlikte götürmedi. Ben de Belediye otobüsüne binerek Emniyete gittim, teslim oldum. Birlikte olduğum arkadaşlarım gözaltındayken ben dışarda kalamazdım. Sınıfıma ihanet edemezdim."

Polis tarafından gözaltına alınmamak "sınıfa ihanet" midir tartışılır. Ancak bu işçi arkadaşın sınıfına ve arkadaşlarına bağlılığı tartışılmaz.

Hergün yüzlerce işçinin işten çıkarıldığı ülkemizde ancak atılan işçilerin ve yakınlarının cılız bir sesle karşı çıkmaya çalışmaları bugünkü işverenlere cesaret vermekte hatta onları teşvik etmektedir.

Bu cesaretle sınıf olduğunun bilincinde olan, sendikal anlamda öncülük yapan işçiler kıyıma uğramakta, uğratılmaktadır.

Bu sessiz kalışın ardında yılların baskı ortamının etkisini görmemek mümkün değil. Ancak işten atılan her işçinin sorumluluğunu işten atılmayan tüm işçiler paylaşmadıkça, yeni işten atılmaları bekledikçe, sessiz kaldıkça "acaba sıra bana ne zaman gelecek" korkusunu üzerinden atmadıkça, yılların baskısını onaylayan, onun bir kaç mislini kendi içinde hisseden dağınık, örgütsüz işçi yığını olmaktan kurtulanamayacağı çok açıktır.

Bugün gerek sendikaların, partilerin, DKÖ'lerinin kendi çabaları, gerekse de siyasi çevre ve grupların "mücadeleleri" işçi kıyımını önlemeye yetmemektedir. İşçi sınıfı bu sorunu kendisi aşacaktır. Kendi sendikasıyla, diğer sendikalarla, DKÖ'leri ve siyasi çevrelerle besleyerek gücünü sermayenin karşısına dikebildiği ölçüde başarılı olacaktır.

Bugün işçi sınıfı işten atılmaların izlediği yolu, yöntemi tartışmaktadır. Tazminat ödendiğinde tepki yumuşamakta, işten atılan, başka bir iş bulduğunda kaybolmaktadır.

Bugünkü tablo işçi sınıfının işten atılmalara karşı karşı etkili bir tepki göstermediği dayanışmaların salt para toplamalar vs. sınırlı tutulduğu bir görünümdedir.

2.9.1990 Pazar günü işçiler gruplar halinde savcılığa götürülerek ifadeleri alındı. Bu işlem gece geç saatlere kadar sürdü. İşçiler emniyet müdürlüğüne geri getirildiler. 3.9.1990 günü adliye ceza mahkemesine, toplantı ve gösteri yürüyüşü kanununa muhalefetten 3 yıla kadar hapis istemiyle sevk edildiler. Salonun küçük olmasından dolayı mahkeme DGM duruşma salonuna alındı. O gün İzmir'de işçi sınıfının örnek alması gereken bir örnek yaşandı. Mahkemeye gelen işçiler Tansaş'ın işçileri değildi, aynı sendikanın üyeleri de değildi. Ama aynı işverenin işçisiydi aynı sınıfın insanlarıydı.

Yargılanan 92 işçi büyük bir moralle kendilerini savundular. Asıl suçlunun haksız olarak işine son verilen işçiler değil kendilerini işten atanların olduğunu söylediler. Yaptıkları protesto gösterisinin haklı bir tepki olduğunu söylediler. Duruşma hakiminin "Niçin olay yerine gittiniz? sendikacılar adam öldürse sizde öldürecek misiniz?" sorusuna işçiler, "Sendikal haklar için sendikacılar niçin adam öldürsün" diye yanıt verince hakim sorusunu değiştirmek zorunda kaldı.

Mahkeme sonunda 92 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Bazı mağazalarda iş yavaşlatmalar halen sürüyor. İşçiler daha etkin eylemlerden yana olduklarını belirtiyorlar Sendika atılan üç işçinin geri alınması konusunda bütün yolları deneyeceğini eğer sonuç alınmazsa işçileri tüm önerilerini yerine getireceğini belirtiyor.

Tansaş işçileri İzmir DGM salonunda mahkemede

İstanbul Belediye Memurları

SENDİKA KURUCU ÜYELERİ GENEL KURULU YAPILDI

"Sendika girişimi tüm Türkiye genelinde ortak başvuru şeklinde olmalıdır."
"Birim örgütlülükleri oluşturulmadığı sürece ne grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını söke söke almaktan ne de mücadelenin kalıcı ve sürekliliğinden sözedebiliriz."
"Emperyalist savaşa karşı çıkmak sendikal hak mücadelesini geliştirmek, sendikal hak mücadelesini geliştirmek emperyalist savaşa karşı çıkmaktadır."

Temmuz ayında %25 lik ücret artışına karşı yükselen mücadele, süreç içinde sendikal hak talebinde odaklanmıştır. Artık kamu çalışanlarını gündemini sendikal hak oluşturmaktadır. Öğretmen, Belediye, Maliye ve Sağlıkçılar eylemliliklerdeki ağırlıklarını sendikal girişim doğrultusunda da kamu çalışanlarını itici gücünü teşkil ettiklerini somut pratikleriyle gösteriyor.

İstanbul Belediye memurları kurucu üyelerle Genel Kurul yaparak İstanbul'un geçici yönetimini belirlediler. Takvimlerine uygun olarak 14.10.90 tarihinde 700'ün üzerindeki kurucu üyeden 270'inin katıldığı genel kurul; bir çok eksikliğin açığa çıktığı, bunun yanında sendikal mücadelenin biçimine ve nasıl bir sendika hedeflendiğine ilişkin düşüncelerin tartışılması yönünden de olumluluklar taşımaktadır.

"AYAĞA KALKMALIYIZ"

Genel Kurul'un açılış konuşmasını yapan Sendikal Haklar Komisyonu (SHK) Vicdan Baykara, "Bugün dünyada kamu çalışanlarının sendikal hakka sahip olmadığı 6 ülkeden birisiyiz. Türkiye toplumu bu ayıbı taşımaya mahkum değildir." diyerek Kararnamelere, grevlerin ertelenmesine, YÖK cenderesine, körüklenen milliyetçiliğe, Türk-İslam sentezine değinerek "topluma karşı savaş temelinde oluşturulan 12 Eylül, bugün Ortadoğu savaşı üzerinde kendisini devam ettirmektedir... ve 12 Eylül rejimi pekiştirilmeye çalışılmaktadır." şeklinde mevcut durumu belirtti. Birlik konusuna ilişkin olarak da "Birlik, çalışma alanlarında yani işyerlerimizde pratikte biraraya gelmekten geçmektedir.. aynı amaç doğrultusunda pratikte tavıralışta birliğin yakalanacağına inanıyoruz." Örgütlenme biçimi üzerine ise "kitlenin söz ve karar sahipliği sadece oluşturulan politikaların üretilen mücadele yöntemlerinin bir buyruk gibi sunulması değil, her aşama ve her konuda kitlenin doğrudan devrede olmasıdır. Böyle bir işleyişi başarmak örgütlülüğün en alt birimi kapsayacak şekilde geliştirilmesidir. Bu örgütlenme biçimi ise birim örgütlenmesidir." Ortadoğu'daki gelişmelere yönelik olarak" Ortadoğu'daki savaşın emperyalist savaş olduğunu vurgulamak gerekiyor... Bunun sendikal hak mücadelemize doğrudan etkisi olacaktır... Bu nedenle emperyalist savaşa karşı çıkmak, sendikal hak mücadelesini geliştirmek, sendikal hak mücadelesini geliştirmek ise emperyalist savaşa karşı çıkmaktadır." şeklinde belirterek" "SENDİKA HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ" "EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR" "AYAĞA KALKMALIYIZ" diyerek genel kurulun sendikal hak mücadelesine yeni bir ivme kazandıracağını açıklayarak tamamlamıştır.

Divanın oluşturulmasından sonra SHK'nın sekreteri Kazım Otay; çalışma raporunu okumuş, 1.5 yıllık çalışmalarını aktarmıştır. daha sonra önergeler ve bu önergelere ilişkin tartışmalar ve divanın hataları(!) genel kurulun elektriklenmesine neden olmuştur. Özellikle Bilal Yalçın'ın 6 maddelik önergesinin "sendikal girişimi 15 Kasım-1 Aralık arasında yapılmalıdır" maddesi en yoğun tartışmaları getirmiştir. Önerge aleyhinde söz alan Ali Yavuz ve O. Nuru Atılgan, "bu önergenin ANKARA-İZMİR-İZMİT-İSTANBUL Sendikal Hak Komisyonlarının ortaklaşa imzaladıkları protokolün' girişim, tüm Türkiye'yi kapsamalı. Bu dört il birbirinden bağımsız olarak girişim yapamazlar' maddesine aykırı" olduğunu," önerge sahibinin de bu protokolde imzası bulunmaktadır. Bu arkadaş şimdi'yangından mal kaçırır' misali davranmakta. Neyi kimden kaçırıyor? Bir taraftan 'birlik' diyor, diğer taraftan birlik doğrultusunda atılan adımı baltalamak içni bu önergeyi veriyor. Atılan bu olumlu adımı bozmaya kimseni hakkı yoktur. Ki, yapılan kitlesel toplantılarda bu protokolün benimsendiği, SHK'nun diğer illerle bu ortak çalışmanın devamettirilmesi, geliştirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Bu arkadaş bu tavrıyla, bizlerin iradesine de saygı göstermediğini açığa vurmuştur" şeklinde düşüncelerini belirttiler. Ve önerge, oy birliği ile reddedildi. Önerge sahibi Bilal Yalçın'ın oylamada salonun dışına çıktığı dikkatlerden kaçmadı. Genel kurul bu kararıyla; "ben yaptım, kurdum, siz de gelin bize katılın" mantığını kabul etmediğini, bu mantıkla hareket edenlere destek vermeyeceklerini çok açık bir şekilde oy birilği ile gösterdi. Bu durum; bu mantıkla hareket edenlere bir uyarıdır. Bu uyarıyı duyumlaması gerekenler aldılarsa genel kurulun bu kararı daha bir işlevli olacaktır.

Yoğun tartışmalara neden olan ikinci önerge ise; "geçici yönetimin 25 kişiden oluşmasını bu25kişininisedaha önce SHK tarafından belirlenen 6 şube bazında dağılımını (sayıları da verilerek) yapılması''nı içeriyordu. Bu önergenin "aday olunmaya kısıtlama getirdiği, bu hakkı kısıtlamanın seçilme hakkın bir darbe "olduğu", demokrasi ilkesinin böylece ortadan kaldırıldığı" vurgulanan konuşmalar sonunda yapılan oylama (3 oy fark) ortalığı birden elektriklendirdi. "Sayımın dikkatlice yapılmadığı" gerekçesiyle itirazlar genel kurulu karıştırdı. Ve divana adayların adlarını yazdırmaları istendi.

49 aday birer dakikalık konuşma ile kendilerini tanıttılar. Bu tanıtımda "grevli toplu sözleşmeli sendika, birim örgütlenmesi, sendtika içi demokrasi, kitlenin söz ve karar sahipliğinin kesintisiz uygulanması ve özverili çalışılacağı''nı vurgulayan adayların kurucu üyeler tarafından desteklendiği gözleniyordu. Ki, yapılan seçimler sonucunda bu adayların geçici yönetime ağırlıklı olarak girdikleri kurucu üyelerce ifade ediliyordu. Seçilen geçici yönetim; diğer illerle ortaklaşa imzalanan protokole göre, Kasım ayı sonunda Türkiye genelinde kurucu üyeler kurultayı yapılacağını, merkez yönetimin o kurultayda oluşacağını, tüzüğün bu süreç içinde hazırlanacağını ifade ettiler.

Genel kurulda en göze carpan şu oldu: 700'ün üzerinde olan kurucu üye sayısı-1/3'ünün biraz fazlasının (270) katılmış olmasıdır. Bu durum açık biçimde gösteriyor ki; örgütlenme eksiklikler taşımaktadır. Ayrıca, 27 bine yakın Belediye memurunun olduğu bir kentte 700 kurucu üye azdır. Bunun binlerle ifade edilmesi gerekmektedir. Bu nedenle vakit geçirmeksizin birim örgütlenmeleri (işyeri komite ve konseyleri-memur meclisi)ni oluşturarak 700 kurucu üyeyi örgütlü bir güç haline ve aynı zamanda 700'ü binlerle ifade edilecek bir konuma getirmektir. Diğer illerle organizasyonun sağlanarak bu güç binlerle ifade edilerek devletin kapuna dayandırılmalıdır. Böyle bir gücün ise mücadele-örgütlenme bütünlüğünde yakalanabileceği unutulmamalıdır. Bu, işyerindeki bir haksız uygulamaya karşı pratik tavır alıştan, ülke genelindeki gelişmelere-emperyalist savaşa, bütçede öngörülen %21'lik zamma-kadar pratik tavır alış örgütlü bir şekilde organize edilmelidir. Bu doğrultuda görev; öncelikle devrimci-demokrat-ilerici memurlarındır. Bu görevler yerine getirilmediği kitlesellik sağlanarak, diğer kamu çalışanları ile birlikte mücadele hattında yer alış örgütlendirilmediği sürece sendikal hakkın elde edilemeyeceği bilinmelidir.

Metal'de birleşme toplantıları

(İşçilerin sesi-İZMİT) Otomobil-İş, Özdemir-İş ve Çelik-İş sendikalarının birleşme öncesi toplantılarından ikincisi 14 Ekim günü İzmit'te yapıldı.

Yaklaşık 2 bin işçinin katıldığı toplantıda üye işçiler üç sendikanın birleşmesini isteyen toplu imzaları sendika genel başkanlarına verdiler. Toplantıda ilk olarak işçiler söz aldı. Otomobil-iş üyesi bir bayan işçi yaptığı konuşmasında "Metal işkolunda üç sendikanın birleşmesi, biz metal iş kolundaki işçiler açısından elbette olumlu bir gelişmedir. Bu olumlu gelişmeleri sendikaları iş yerlerine taşıyarak tavandaki birliği tabanda da geliştirerek, iş yeri bazında örgütlenerek, tavanın söz ve karar sahibi olduğu bir sendikal anlayışı hayata geçirerek daha olumlu hale getirebiliriz" dedi.

Daha sonra konuşan üç sendika genel başkanları birleşme konusundaki gelişmeleri ve görüşlerini bildirirken Otomobil-İş genel başkanı Celal Özdoğan "Körfez krizinin yükü işçi sınıfına çıkartılmaktadır. Amerikan petrol ve silah tüccarlarının kasalarını doldurmak için ölmek istemiyoruz. Türk İşçi Sınıfı olarak savaşa karşı çıkmamız gerekiyor." dedi.

Toplantı boyunca işçiler tarafından "Hükümet İstifa", "Genel grev hakkımız, söke söke alırız", "İşçiler birleşin, iktidara yerleşin", "insanca yaşamak istiyoruz" sloganları atıldı.

Maga Deri'de greve doğru

İşçilerin Sesi-İZMİT) Ali Şen'e ait Maga Deri'de toplu iş görüşmeleri sonuçsuz kaldı. 300'ü Deri-İş sendikası üyesi 558 işçisi bulunan Maga Deri'de işçiler asgari ücrete bile ulaşmayan ücretlerle ve çok kötü koşullarda üretim yapmaktadırlar. 5 milyon TL isterken işveren %100'ün üstüne çıkmamakta kararlı. İşçiler bu durumu protesto etmek için 11 Ekim 1990 günü yemek boykotu yaptılar. Maga deri işçileri grev hazırlığı içinde, haklarını almakta kararlılar.

Ansa işçisine bir darbe daha

(İşçilerin Sesi-İZMİT) 18 aydır direnişte bulunan Ansa işçilerine bir darbede mahkemeden geldi. Kocaeli iş mahkemesinin vermiş olduğu karar. Sadece Ansa işçilerine değil, tüm işçilere indirilmiş bir darbe olarak algılanmalıdır. Zira bu kararla artık istiyen işveren keyfine göre fabrika kapatabilecek. Bu gerçek biliniyor olmasına rağmen başta Kocaeli Sendikalar birliği olmak üzere hiç bir sendika ve kuruluş olaya tam anlamıyla sahip çıkmamıştır. Ansa işçisi bu süreçte adeta yalnızlığa itilmiştir. 18 aydır grevde olan işçiler seslerini duyurabilmek için 39 günlük açlık grevi yaptılar, çeşitli eylem biçimlerini gündeme getirdiler, son olarak Ansa işçileriyle dayanışma gecesi düzenlediler ancak Valilik iki kez başvurulmasına rağmen izin vermedi. Son mahkeme kararıyla Ansa işçileri tam bir çıkmaz içersine itildi. Tüm bunlara rağmen Ansa işçisi kararlı tavrını sürdürüyor. Bu günkü Ansa işçisi Greve başlanıldığı günkü Ansa işçisi değil, mücadele içinde dostu düşmanı çok iyi tanıdılar.

...Y'DA SÖMÜRÜYE SON

...deniz Bölgesinin Rize'den ...na kadar olan kesimde ya...ın en büyük geçim kayna...nı oluşturmaktadır. Devlet ...len talepten dolayı 1963 yı... tarımına destek vermiştir. ...elerinin açılması için teşvik ...iştir. Ama üretim, tüketim ...rulduğu 1963 yılından son...erinin durumu hep kötüye ...r. Ayrıca bölgeye başka ta...eşvik edilmemiştir. Dolayı...tarımıyla uğraşmak zorun...

...aki gelişmelere karşı, Çay...eme kapasitesini geliştirme...yların üreticinin elinde kal... olmuştur. 1978 yılında kon...başına 10 kg. çay satma) uy...lişilmiştir. Bu uygulamaya ...cisinin yoğun muhalefeti so...emin burjuva iktidarları ta...ata geçirilmedi. Çay-Kur o ...abrikalar açağına üreticinin ...ce fabrika bahçesinde çürü...ada denize dökmüştür. Mil...ık çay üreticisinin emeğini ...arları tarafındandenize dö...i yeniçay üreticisinden çıka... Eylül faşizmi kanıtlamıştır. ...zmi bunun sorumlusu çay ...gibi davranarak 1980-1981 ... yaş çay alımlarını çok as...e indirdi. Halkın silahla sus... ortamda kontejan uygulan...ı. Sözde halkın iyiliğini dü...leri süren 12 Eylül faşizmi ...toplamada kullanılan araç) ..., çayı elle toplatarak, çay ...kence uygulamıştır. Demir ...ökçelerin gölgesinde alımyerleri kapatılmış, toplanan çayların alınmaması sağlanmıştır.

1984 yılında çaydaki devlet tekeli kaldırılarak, holdinglere özel çay fabrikaları kurdurulmaya başlandı. Sözde rekabet dolayısıyla işleme kapasitesi ve çay kalitesi artacaktı. Bizlerin ödediği vergilerle Çay-Kur kendisi fabrika kurmazken, zenginlere özel fabrika kurmaları için peşkeş çekildi. Bir kısmı battık gerekçesiyle yeniden kredi aldı.

Yöneticilerimizin anlattıkları özel sektör rüyaları pratikte hiç gerçekleşmedi. Tam tersine sömürüyü daha da artırdı. Devletten aldıkları krediler yetmezmiş gibi üreticinin parasını 1,5-2 yıl gecikmeyle ödediler. Bazı Şevketler battık gerekçesiyle hiç para ödemediler.

Özel çay fabrikalarının kurulmasıyla birlikte beraber, çay-kur kontejan uygulamasını daha da düşürerek ya da alım yerlerin haftanın belli günlerinde kapatarak çayların özel sektöre satılması için baskı politikasını gündemde tutmaktadır.

Günümüzde çay taban fiyatları günlük yaşam koşullarının çok altında kalmaktadır. Zaten çay taban fiyatları 1963 yılından beri hep geriye doğru gitmektedir. Aldığımız gübrelere 10-11 aylara kadar faiz uygulandığı halde gübre borçlar ilk yaş çay ödemesinde kesilmektedir. Emeğe karşılamayan çay paraları. Birde 4-5 ay geç ödenerek slasyona uğratılmaktadır. (Halen Mayıs sürgünü paraların yarısını almış değiliz.) 7,5 milyar liralık ödenekleri 4 ay gibi kısa sürede tüketen, tütün, pamuk ve diğer ürünlerin üreticilerini sömüren, memure %25 gibi gülünç bir zam yapan ve çay üreticisinin emeğini karşılamayan parasını aylarca geç ödeyen yöneticilerimiz çağ atlama türkülerin söylemektedir. Bu gidişle onlar çay setlerinden bile atlayamazlar.

1990 yılı için 1. sürgün için kilo başına 900 TL. taban fiyat belirlendi. Daha sonradan 10 TL. yükleme parası 40 TL. yol yapım parası (Çay-Kur'un hiç yol yaptığını görmedik), kesileceği açıklandı. Vergide kesilince üreticinin eline kilo başına 814 TL. geçmektedir. Yıllık 10 Ton çay satan bir ailenin eline geçen para (ortalama bir hesapla) 9 milyon desek, bundan gübre ve işçilik gideri olarak %50 düşürüldüğünde geriye kalan paranın ancak devlet yöneticilerinin bölgeyi ziyaret etmeleriyle ödenmeye, onların gitmesiyle ödemenin kesilmesi çay üreticisinin perişanlığını daha açıkça gözükmektedir. Kiraların dolarla belirlendiği ülkemizde, herşeyin iyi güzel olduğunu ve herşeyin buluna bildiğini söyleyen yönetecilerimiz, gelip bizim elimize geçen parayla karınlarını doyursunlarda bir görelim. Özel sektör ise ödemelerde Çay-Kur'u arattıracak kadar gaddar davranmaktadır. Sanki ucuza kapattığı çaylar yetmiyormuş gibi

1963-1989 dönemindeki yaş çay fiyatındaki gelişmeye baktığımızda 300KR. 575 TL. ye (ortalama) yükselmiş ama gerçekte bu rakam sabit fiyatlara göre 75KR.tur.

Yaşçay fiyatlarına 1990 yılında %88 dolaylarında zam yapıldığı halde kuru çaya Nisan, Ağustos döneminde %75 zam yapılmıştır. Bu iki örnekte çaydaki değişik kanıtlarıdır.

Çay-kur tüm bu yaptıkları yetmiyormuş gibi şimdide fabrikaları özelleştirme senaryoları peşinde koşmaktadır.

Ama fabrikalar halkın malıdır. Bizlerin ödediği vergiler-fonlarla kurulmuştur. Çay fabrikaları aşımız-ekmeğimizdir. Holdinglere teslim etmeyeceğiz. Ne holdinglere ne de işbirlikçi yöneticiler sevinmesinler.

Dağları, tepeleri, gecemizi gündüzümüze katarak verimli hale getirip Çay diken senelerce onu yetiştiren, yağmur-çamur demeden çayı toplayıp sırtında alım yerine götüren alımyeri kapısında gecelere kadar bekletilen biz çay üreticileri, üretimden gelen gücümüzü kullanarak bu sömürü mekanizmasına dur diyebilmeliyiz. Biz çay üreticilerinin demokratik platformlarda derneklerde örgütlenip sömürü düzenine karşı bir güç olmamız zamanı geçmiş bir dayatmadır.

Biz çay üreticileri metropol şehirlerde patronlar tarafından kurulan Çay-der'in sorunlarımıza sahip çıkacağına inanmıyoruz. O ancak cılız'da olsa gelişen muhalefeti pasifize etmek için kurulan dernektir. Bundan dolayı metropol şehirlerde kurulan Çay-Der'i tanımıyoruz.

Biz çay üreticileri kendi derneklerimizi, sendikamızı özgücümüzle üretim alanlarında kuracağız.

Alımyeri kapılarında ezilen, horlanan emeğinin karşılığı ödenmeyerek sömürülen biz çay üreticileri, öz gücümüzü alacak olan çay üreticileri Dayanışma Derneklerini kuralım, kurulmasına yardımcı olalım.

"ÜRETEN BİZSEK
YÖNETENDE BİZ OLACAĞIZ"
HOPA VE KEMALPAŞADAN ÇAY
ÜRETİCİLERİ

CİHANER işçisi öğretiyor

"Cuma akşamı (14 Eylül) altıbuçukta çalıştığım makineden kaldırıldım, başka makineye verildim. Saat yedi gibi ustabaşı toplandı yapıp bir grup işçinin ücretsiz izne çıkarıldığını duyurdu. 'İsmi açıklananların dışındakilere pazartesi gelip burada ya da Sefaköy'deki yeni fabrikada işbaşı yapabilir' dedi. Pazartesi günü bütün arkadaşlar fabriya gittik. Bölüme 80 yeni işçi alındığını gördüm. Makineme oturtulmadım. Biz topluca beklemeye başlayınca yeni gelenleri geri gönderdiler, bu arada biz de içimizden sözcüler seçip, işverene gönderdik. Resim Cihaner gelip, 'bundan sonra bant değil parça başı sistemiyle çalışacağız, en ufak bir hatada aylığınızı keserim' dedi. Bizse işgarantisi istediğimizi söyledik. İşveren bir telefon görüşmesini bahane edep yanımızdan ayrıldı. Yediye doğru çevik kuvvet gelmeye başladı. Birkaç kere uyarıp 7'den sonra fabrikada kalırsanız, işgale girer, zorla çıkartırız' denince, hakkımızı alana, işgüvencesi sağlanana kader bekleyeceğiz cevabını verdik. Saat dokuzda polis zor kullanarak bizi dısarı çıkarttılar. 4 ayrı karakola dağıtıldık ve bir gece karokalda tutulduk."

Cihaner Deri Fabrikası'ndaki gelişmeleri böyle anlattı Fatma Tan adlı kadın işçi. Polis zor kullanarak fabrikayı boşaltırken bacağında lif kopmuş Fatma'nın. Ertesi gün vizite kağıdı alıp hastahaneye gittiğinde 30 Temmuz'da işten çıkartıldığını öğrenmiş. Yani 1,5 aydır işten çıkartıldığını bilmeksizin çalıştırılmış Fatma.

İşçiler ne olduğu belirsiz bir 'ücretsiz izin' bahanesiyle işleri ellerinden alınmış, dövülüp tartaklanmış, gözaltında tutulmuşlardı. Ve karşılarında yine bir taraf olarak devleti bulmuşlardı. Oysa işçiler haklarını arıyorlardı. Bunun şaşkınlığıyla 'bizi nereye götürüyorsunuz' diye soran bir grup kadın işçiye, polisler 'geheleve' gibi yakışıksız cevaplar veriyordu.

Genç bir erkek işçi Karakolda geçen bir geceyi şöyle anlatıyordu: "daracık odada 71 kişi kaldık. Cebimizden çıkan sigaradan bile saat başı 1 tane verdiler. Suçlu muamelesi gördük."

İşverence "özel olarak seçilen" 11 işçi ise daha uzun süre gözaltında tutuldu. Cihaner işçileri bu haksız uygulamalara sessiz kalmayacaklarını ertesi gün fabrika önünde toplanıp işvereni protesto ederek gösterdiler.

Cihaner Deri fabrikasında çalışan işçilerin son direnişten önce yaşadıkları diğer işçilerden farklı değildi. Sendikasız olan işyerinde sürekli olarak işten atılmalar, tehditler, baskılar, sigorta primlerinin gerçek ücret yerine asgari ücret üzerinden ödenmesi, bazı işçilerin sigortasız çalıştırılması, yasadışı fazla mesai uygulaması, mesai ücretlerinin ödenmemesi, mesaiye kalmayanların 3 günlük ücretlerinin kesilmesi gibi olaylar sıradan gündelik şeylerdi. İşçileri insan yerine koymayan bu uygulamalar Rasim Cihaner'in "işçi civataya benzer yalama olunca söküp atarım" cümlesinde somutlanıyordu.

Bu koşullar karşısında kadın ve çocuk işçilerin yoğunlukta olduğu işyerinde, bir yandan somut sorunlar karşısında pratik tavırlar içine giren işçiler, bir yandan da sendikalaşma çabasına giriştiler. Ne var ki sendi'alaşma ile işyeri komitesi arasındaki bağın doğru kurulamaması, bir grup işçiyi sendikalaşmaya karşı bir konuma iterken, bir diğer grubu da her şeyi sendikalaşmaya bağlayan bir duruma düşürmüştü. Kişisel düzeydeki yanlışlıkların da eklenmesiyle işyerindeki eylemlerin bir çoğunda bölünme ve eylem karşıtı tavırların ortaya çıkması olumsuzlukları daha da arttırmıştı. Ve son gelişmeler de bu hava içinde yaşandı.

Cihaner işçisi mücadelesiyle öğretiyor; Bu düzenin çarkını durduracak olan yine bu çarkın dişlileri arasında ezilenlerdir.

Şu günlerde, çıkışı verilen 200'e yakın işçinin Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne yaptığı başvurunun incelenmesi devam ediyor.

Yasaların, yeni yasa ve uvgulamalarla da derinleştirilerek işverenlerden yana işletildiği bu ülkede Bölge Çalışma'dan çıkacak sonuç ortada. Ama Cihaner işçileri yaşadıkları süreçte sergiledikleri aktif mücadele çizgisiyle birliktelikleriyle önemli bir örnek sundular. Bu düzenin çarkını durduracak olanın yine bu çarkın dişlileri arasında ezilenler olduğunu hatırlattılar.

"Bunlar bir avuç militan"

Baştarafı 1. sayfada

boğacaktır. Nitekim AKTAŞ'da çalışan işçilere işe başlarken sendikalaşmayacağım yollu belgeler imzalatılmıştır. Ve şimdiden İşçiler kölece çalışma koşullarına mahkum edilmişlerdir. Ne çalışma saatleri bellidir. Ne de sosyal hakları vardır. İşçilere öğlen yemeği dahi verilmemektedir. Bütün bu gelişmeler olurken İstanbul'un Anadolu Yakası'nda arızalar başgösterir. Adalar'da tam 1 ay elektrikler kesilir.

SAHNEDE GÖLGE ADAM: "... Anadolu yakasının değişik semtlerinde kablolar kopacak, elektrikler kesilecek veya başka birşey olacak siz hala vurdumduymaz olacaksınız. Bu işin üzerine nedense gidemeyeceksiniz... Ve sizler vatandaşa saygı göstermeyen bu müteahhite "Tıss" bile diyemeyeceksiniz. Ve şizler iki hafta geçtiği halde elektrik arızasını gideremeyeceksiniz, olmaz böyle şey"

ENERJİ BAKANI FAHRETTİN KURT (Telefon ile) "Nasıl böyle şeyler yazarsınız... Ne olur yani 3 hafta elektrikler kesilse. Sizi mahkemeye vermeyi düşündüm. Ama, sonradan reklamınız olur diye vazgeçtim. Elektriği 30 yıllığına verdiği müteahhit çok mükemmeldir. Trakya'yı da özelleştirip bunu da bu müteahhite vereceğim. Var mı diyeceğiniz?

Adam ne yapsın? 200 militanı temizlemek kolay mı? Bu kesinti olduysa bu militanların yüzünden oldu. Adamın ne kabahati var?"

Bu anlamlı divaloğun çok öncesinde genel kurul sırasında F.BARUT'da delegeleri bir otel lobisinde toplamıştır. Halet-i ruhiyesi gayet gergindir. İstanbul'da 700 işçinin soluğunu ensesinde hissetmektedir. Çünkü daha önce "özelleştirme olursa sokağa dökülürüz" demiştir ve böylece bir kez daha koltuğunu korumayı başarmıştır. Sanmıştır ki işçiler her zaman olduğu gibi bu oyalama taktiğine kanacak. Ama hesapları ters tepmiştir. İşçiler bu kez "biz üretiyoruz, biz yönetiriz" deyip seslerini yükseltmişlerdir. Faruk BARUT'un rengi sarardıkça sararmaktadır. Kafasında bin tilki dolanmaktadır.

Otel lobisinde topladığı delegeler çıktığı yüksek yerden haykırır;

FARUK BARUT: "Bir avuç militana TES-İŞ'in ilkelerini çiğnetmeyiz!..."
DELEGELER: "Çiğnetmeyiz..."
FARUK BARUT: "Sendikamızın ilkelerini hiçe sayanları biliyoruz!.."
DELEGELER: "Biliyoruz!.."
FARUK BARUT: "İşçiyi kışkırtanları tanıyoruz...!"
DELEGELER: "Tanıyoruz..."

Faruk Barut konuşmanın tam burasında biraz durur ve yüzünden boyundan akan boyaların iyice ortaya çıkarttığı sapsarı yüzüyle devam eder...

FARUK BARUT: "Kim bunlar?..."
DELEGELER: "İstanbul 1 No'lu şube"
FARUK BARUT: "Onların kafalarını uçuracağız..."
DELEGELER: "Uçuracağız..."

Daha önce Faruk BARUT Fahrettin KURT'un telefonda tekrarladığı "Bunlar bir avuç militan" şarkısını böylece söyleyip, çıktığı yüksek kürsüden iner. Ama sıkıntısı dağılmamıştır. Kasvet çökmüştür iyiden iyiye. İhanetin korkusudur bu, ihanet edenin de kaçınılmaz ruh hali. Çünkü F. BARUT yalan söylediğini çok iyi bilmektedir. "Sendikanın ilkeleri" dediği şeyin kendi kişisel çıkarları olduğunu çok iyi bilmektedir. "Militanlık" dediği şeyin işçi sınıfı olmanın gereği olduğunu bilmektedir. "Vatan, millet" nutukları atarken bile bilmektedir ki sözettiklerine ihanet eden kendisi, asıl sahip çıkan ise "militan" dedikleridir. Faruk BARUT "kışkırtıcı" dediklerinin işçi sınıfı bilmine inanan dürüst işçi önderleri olduğunu bilmektedir. Ve bile bile yalan söylemektedir. Bile bile işçi sınıfının karşısında yeralmaktadır. Fahrettin KURT ile bile bile aynı şarkıyı söylemektedir. Tüm bunları bilerek yapmaktadır ama artık kimseyi kandıramadığının korkusunu yaşamaktadır. Haklıdır da...

FARUK BARUT'UN KORKUSU ARTTIKÇA YENİ OYUNLAR TEZGAHLIYOR

Şimdi 600 TEK işçisi işsizdir. Çünkü dişleriyle tırnaklarıyla kazandıkları haklarının gaspedilmesine razı olmamışlardır. Ama AKTAŞ'ın da onlara ihtiyacı vardır. Bunu biliyorlar ve bekliyorlar. Bunu işveren de biliyor, F. Barut'da. Ve bu yüzden F. Barut yeni oyunlar tezgahlıyor. 600 işçinin içinde iplerini elinde tutabileceği birini arıyor ve buluyor. Kartal şebekesinin baştemsilcisi bu. Hem de kendisine sosyalist diyen cinsten. Amaç 1 No'lu şube yönetimini safdışı etme, baştemsilciyi başkan yapmak ve dışardaki 600 işçiyi haksız, hukuksuz AKTAŞ'a peşkeş çekmek. Oyun sahneye konuyor. Baştemsilci 30 işçiyi toplayıp yönetecileri dövmek için sendika şubesini basıyor. "Biz dışarıda kaldık, sizin de istifa etmeniz gerekir" diyorlar. Yöneticiler oturup durumu anlatıyorlar işçilere. İşçiler oyuna getirildiklerini anlıyorlar. Baştemsilci ve çevresindeki 3-5 kişi başları önlerinde terkediyorlar sendikayı. İşçiler bir kez daha üzerlerine oynanan oyuna boşa çıkartıyorlar. Ve bundan sonra da çıkarmaya devam edecekler.

Türk-İş Başkanlar Kurulu Toplandı:

Savaşa Hayır, Evet

Baştarafı 8. Sayfada

venlik Bakanlığı ve işverenlerin emrinde devlet memurluğu olsa gerekir.

Başkanlar kurulu toplantısının başında kapalı yapılan bölümünde ise; ek zam talebi, körfez kriziyle birlikte içine girilen duruma ve savaşa karşı alınabilecek tavrın tartışmasının önüne geçilerek, körfez krizine yönelik tartışmalarında gündemin sonuna atılması sağlanıyordu.

Toplantı sonrası edindiğimiz bilgilere göre, Kenan Durukan'ında ek zam talebini öne çıkartması, Durukan'ı Sosyal Demokrat sendikacılarla çelişir duruma düşürüyor. Bir kısım sendikalarda ek zam talebin TİS düzenini bozacağı için karşı çıkıyor.

Ek zam talebine Türk-İş yönetiminin yaklaşımı ise, "körfezle bilikte gelen ücretlerdeki kayıpların giderilmesi için ek zam talep edelim. Biz 100 isteriz, onlar 20 verse de buna razıyız" şeklinde.

Tarım-İş Sendikasının, genel grev vb. konuların, tüm sendika şube ve temsilcilerinin katıldığı bir toplantıda tartışılması şeklindeki önerisi ise, Şevket Yılmaz'ın "bütünlüğü bozmamak gerekir" yanıtıyla karşılaşıyor. Diğer taraftan başkanlar kurulu "üretimi durduralım ama..." diyor ve herşey bu ama'da düğümleniyor.

Tes-İş genel başkanı Faruk Barut'un "zirveler artık bitti.Hükümetin kimi konularda temayülü varsa o bizi çağırsın. Artık hükümetle yapılacak hiç birşey kalmamıştır" şeklindeki sözleri ise, kurulda şaşkınlık yaratıyor. Zira, Faruk Barut zirvelerinde gediklisi durumunda.

Başkanlar kurulunun tek somut kararı ise; 1990 yılı 2. ve 1991 yılı 1. dönem TİS görüşmelerinin birbirine yakınlaştırılması şeklinde.

Sonuçta, başkanlar kurulunun en kısa sürede yeniden toplanması kararıyla, sonuçsuzluk var. Başkanlar kurulunda biten, işyerlerinde başlayacak. Ve UMUT yine işçide ve işyerlerinde.

ESKİŞEHİR'DE İŞÇİ KIYIMI

(İşçilerin Sesi-Eskişehir)

Avusturyalıların sahip olduğu Manyazit A.Ş.'den 700 işçi işten atıldı.

Toplu sözleşmelerine 1,5 ay kalan Manyazit A.Ş. işçileri işverenin bu insanlık dışı uygulaması karşısında sendikaları olan Türk Maden-İş'in sessiz kalmaktan da ileri giderek işverenden yana tavır almasına ateş püskürüyor. Türk Maden-iş Eskişehir şube başkanı Ahmet Gocuk işten atılmalar karşısında işçiler haksız yapabileceğim bir şey yok diyerek sarı sendikacılık anlayışının çok somut bir örneğini vermiştir. İşten atılmayanların çoğu sizin köylünüz ve bunların arasında oğlunuz da var onlar niye atılmadılar diye yöneltilen bir soruya şube başkanı Ahmet Gocuk gayet rahat bir şekilde onlarda mı atılsalardı yani diyerek yanıt vermiştir.

İşverenin işten atılmalar karşısında yaptığı açıklamada, bu bir işçi kıyımı değildir. Zaten işten atılanların 500'den fazlası mevsimlik işçiydi, geri kalanlarında tasarruf nedeniyle çıkarılması gerekiyordu diyerek "yavuz hırsız ev sahibini bastırır" mantığıyla kendini haklı çıkarmaya çalışması da görülmeye değer bir olay.

TUSAŞ'tan çıkarılan 65 işçi, Manyazit A.Ş.'den çıkarılan 700 işçi, Hava ikmal bakım merkezinden iş akidleri fesedilen 2 işçiyle (listede 9 kişi daha olduğu biliniyor) birlikte Eskişehir'de son günlerde artan işçi kıyımları diğer işçileri son derece rahatsız ederken akıllara da bu kıyımlar karşısında ne yapabiliriz sorusunu getiriyor.

ABD-Türkiye ortaklığıyla Eskişehir'de kurulu bulunan TUSAŞ (Türkiye Uçak Sanayi Anonim Şirketi)tan 65 işçi işten çıkarıldı.

Faaliyete geçtiği dönemde parlak vaadlerle Eskişehir'deki diğer fabrikalardan kalifiye elemanları bünyesinde toplayan TUSAŞ işvereni bugün işçisini ne kadar çok düşündüğünü göstererek 65 işçiyi işten çıkarmıştır.

İşten çıkarmaların gerekçesi olarak gösterilmeye çalışılan maliyetlerin yüksekliği işçiler tarafından tepkiyle karşılanmış ve işveren fabrika alanını yeşillendirmek, çevre düzenlenmesi ve estetik bir görünüm sağlamak amacıyla bahçeye havuz yapmak için milyara yaklaşan harcama yaparken işçilere verecek parayı bulamadığını iddia etmesinin çok komik olduğunu söylemişlerdir. Fabrikaya bekçi köpeği alan işverenin köpek kulübesi için yaptığı elli milyonluk harcamayı hatırlatan işçiler, Türkiye'de işçilerin köpekler kadar bile değerlerinin olmadığını ifade etmişlerdir.

Sendikasız ve her türlü hak arama örgütlerinden yoksun olarak çalışan TUSAŞ işçileri bundan önce Türkiye'nin başka şehirlerindeki fabrikalardan atılan sınıfdaşları gibi örgütsüzlüklerinin bedelini işten atılarak ödemişlerdir.

Türkiye işçi sınıfı bugüne kadar çok bedel ödemiştir ve ödemeye devam etmektedir. Bu bedelleri azaltmanın ve ortadan kaldırmanın tek yolu ise örgütlenmektir.

Tabip Odası'nda greve doğru

Tabip odası yönetiminin 1990 İ. T. O. Genel Kuruluna sunduğu programdan alıntı:

"... uluslararası sözleşme ve anlaşmalarla, çağdaş anayasalarda yerini bulan çalışma hak ve özgürlüklerinin, herhangi bir ayrım getirmeksizin kamu ve özel kesimlerdeki tüm çalışanların grevli, toplu iş sözleşmeli sendika kurmanın kamu ve özel kesimlerde ücret karşılığı çalışan hekimlerin de meşru hakları olduğunu düşünmekteyiz."

Tabip odası yönetimiyle, Tez-Koop-İş üyesi çalışanları arasında bir süredir devam eden toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı. Tez-Koop-İş, bu sürecin grev aşamasına doğru gittiği kanısını taşıyor.

"... kamu ve özel kesimlerdeki tüm çalışanların grevli, toplusözleşmeli sendika kurma hakkı ve ödeviyle bir bütünlük içinde olduğunu,..." savunan Tabip Odası yönetiminin bu görüşme sürecinde takındığı tavrı anlamak biraz zor. Görüşmeler başladığında ekonomik talepler noktasında bir uyuşmazlık sözkonusu iken, giderek Tabip Odası yönetiminin aslında çalışanlarının sendikasızlaşmasını arzu ettikleri ortaya çıktı. Oda çalışanlarının sözleşmede yer alan ekonomik içerikli maddelerde çok aşırı telepleri, bu taleplerin kabul edilmesi durumunda Oda'nın iflas edeceği spekülasyonları alabildiğine yaygınlaştı. Öte yandan işçiler, ekonomik taleplerinde gerekli esnekliği göstermeye hazır olduklarını oysa yönetimle anlaşamadıkları maddelerin 'idari maddeler' olduğunu söylüyorlar. İşçilerin ve temsilcinin iş güvenliğini, sendikal örgütlenmenin sürekliliğini ve insanca bir çalışma ortamını güvence altına alan idari maddelerin başında disiplin kurulunun oluşturulması, işleyişi ve yetkileri yer alıyor.

Bir önceki toplu sözleşmede yer almış olan "disiplin kurulu kararı olmaksızın hiçbir işçinin işten çıkartılamaması"na ilişkin maddeyi, Oda yönetimi bu kez kabul etmek taraftarı değil. İşçiler ise, disiplin kurulu kararı olmadan işten atılan işçiye kıdem tazminatlarına ek olarak, temsilci için 3 yıl geriye 2 yıl ileriye, işçiler için ise 3 yıl geriye 1 yıl ileriye dönük olarak çıkartma tazminatının ödenmesini içeren bu maddenin kabul edilmesinde diretiyorlar. İşçiler açısından 'vazgeçilmez maddeler' olarak görülen bu taleplere ilişkin Oda yönetiminin yanıtı ise "ben hırsızı sarhoşu işten atamayacak mıyım?" biçimde. Yönetimin "hak arama örgütlerinde hak aranmaz" mantığı taşıyan yaklaşımını perdelemeyi amaçlayan bu yanıtın temelleri oldukça zayıf. Eğer sarhoş veya hırsız olan işçiyi işten çıkartmak kaygısı taşıyorlarsa, bunu disiplin kurulu aracılığıyla ve 17. maddeye dayanarak çok daha rahat bir biçimde üstelik de daha az

Milas'ta acı bir kaza

ŞİMDİ MİLAS SUSKUN, ŞİMDİ MİLAS ÖLÜM SESSİZLİĞİNDE..!
ÖLEN ARKADAŞLARI İÇİN YANIYOR MİLASLI İŞÇİLERİN YÜREKLERİ

(İşçilerin Sesi-Manisa)

Gün geçmiyor ki, basın trafik kazalarının sebep olduğu ölümleri vermesin, ölümleri yazmasın. Karşıdan gelen bir araçla çarpışan otobüs, sonuç 10 ölü 20 yaralı... Hatalı sollama yüzünden uçuruma vuvarlanan araç 8 ölü 12 yaralı. Trafik kazaları artık TRT ve basının günlük haber kaynağı oldu. İşte Milaslı işçileri yasa boğan kaza. 7 Eylül 1990 günü Milas-Yeniköy Kömür işletmesinde çalışan işçileri taşıyan Servis otosunun uçuruma yuvarlanması ve 6 işçinin ölümü. Ateş ilk önce düştüğü yeri yakarmış. Sonra çevresini ama burda görülen o ki ateş sadece düştüğü yeri ama sadece düştüğü yeri yaktı. O kadar kaza olmuş, insanlar ölmüş pek ilgilendirmiyor kimseyi ve acı ki trafik kazalarına normal bir durummuş, kaçınılmaz bir olaymış gibi bakılıyor. Hatta birileri, kaderleri böyleymiş kaderden kaçılmaz diyebiliyor. Tekelci düzen; işsizlik gibi, zamlar gibi, fuhuş gibi, trafik kazalarına da çözümsüz gibi bakmamızı istiyor. Sonuçlarına aldırmadan.

Şimdi Milas Suskun, Şimdi Milas Ölüm Sessizliğinde. Ölen arkadaşları için yanıyor, Milaslı işçilerin yürekleri. İşçiler işe gitmiyor, yaralı arkadaşlarına yardımcı olabilmek için koşturup duruyorlar. Ölen işçilerin ailelerine gidiyorlar, acılarına ortak olmak umuduyla. Yaşadıkları ortak anılarını anlatıyorlar birbirlerine. Yoksulluklara karşı birlikte direndikleri gibi, acılara karşı da ortak dayanma gücü sağlıyorlar. İçlerinden biri "İşçilerin zincirlerinden başka kaybedeceği olmadığı gibi, insanlara yüreklerinden ve dostluklarından başka vereceği birşeyde yoktur" dedi.

Ölen işçilerin sorunlarına duyarlı olmaları; işyeri örgütlenmelerine aktif olarak katılmaları onları işçiler arasında daha çok sevilir hale getirmiş.

İşçilerle "İşçilerin Sesi" olarak oturup sohbet ettik. Güncel sorunlarından, sendikal sorunlara kadar her konu üzerinde yeteneklerimiz oranında konuştuk. Tabii bu sorunların çözümleri üzerinde de durduk. İşçilerden biri "işyeri komite ve konseyleri ile ilgili bilgiler eğitim dizisi halinde bastırılıp dağıtılmalı" önerisini getirdi. Bir başka işçide "her kesimin bir gazetesi var, İşçilerin Sesi'de bizim gazetemiz olarak yaygınlaştırılıp genişletilmeli" dedi. "İşçi sınıfımızın mücadele tarihi, bizim bugün yapacaklarımıza örnek olacak bir şekilde bilince çıkarılmalı" dedi.

Ölüm, sevdiklerini bir daha görmemek bir daha onlara dokunmamak oluyor. Buda insana acı ve hüzün veriyor. İşçiler için, onlarsız bir yaşam zorda olsa sürecek.

Hayat bu. Ama insanlar böyle zamansız acıları böyle erken ölümleri haketmedi. Tekelci düzenin kültürü insanların ufkunu daraltmış. Olayları hep kendi düzenin işleyişini sürdürecek şekilde yorumlattırıyor. Sebep-sonuç ilişkisinde hiç toplumsal yarar ve mantıki çıkarımlar yapılmıyor. Böyle trafik kazalarında hemen hazır suçlu var ya. Şoförün dikkatsizliği ya da karşıdan gelen aracın konumu. O zaman sormak gerekiyor bu kadar işçi, bu kadar can niye dalgın ve dikkatsiz bir şoföre teslim ediliyor? Her yıl kazalar üzerine istatistikler yapılıyor. Dünya sıralamasında en önlerdeyiz. Oysa hiç kaza olmadı denecek kadar az ülkeler var? Bunu nasıl yorumlamak gerekiyor. Tekelci düzen kazaların sebebini dikkatsizliğe, eğitimsizliğe bunun gibi bireysel etmenlere bağlıyor. Oysa tam tersi tekelci düzenin yarattığı sosyal, siyasal, ekonomik çöküntülerde aramak gerekiyor.

Tekel'de "Örgüt Üyesi" suçlaması

(İşçilerin Sesi-Adana)

Adana Tekel Sigara Fabrikası'nda çalışan Mustafa Soylu ve Vehbi Öğrünç adlı işçilerin iş akitleri, "yasadışı örgüt üyesi" suçlaması gerekçe gösterilerek feshedildi. Mustafa Soylu ve Vehbi Öğrünç, 1 Mayıs'ta gözaltına alınmış ve tutuklanarak 53 gün cezaevinde kalmışlardı.

Adana'da 1 Mayıs ile birlikte yoğunlaşan "polis teröründen" nasibini almaktan başka, hiçbir suçları olmayan bu işçilerin başına gelenler tamamiyle bir polis senaryosunun ürünü. Basın ve medya araçları ile de desteklenen "yasadışı örgüt üyesi" ve "terörist" suçlamaları asıl sergilenmesi gereken polis terörünü gizlerken, işçileri de işten atmaya kadar varan haksız uygulamalara maruz bırakıyor.

Bugün Mustafa Soylu, ve Vehbi Öğrünç adlı işcilerin başına gelen olay, yarın başka işçilerin de başına gelebilir. Bu bakımdan senaryoya gereken tepki gösterilip, Mustafa Soylu ve Vehbi Öğrünç'e sahip çıkılmalıdır.

Mustafa Soylu ve Vehbi Öğrünç adlı işçiler kamuoyunun dikkatine sundukları açık mektupta şunları söylüyorlar:

"Bizler Adana Tekel Sigara Fabrikası'nda çalışan işçileriz. 1 Mayıs'tan 4 gün sonra gözaltına alındık. Evlerimizde yapılan aramalarda bulunan İşçilerin Sesi ve Devrimci Gençlik dergileri sebep gösterilerek, bir hafta si-

TİSK, MESS saldırıyor

...ayfada

...yönetimleri ve işçileri bi... ...una çekerken, tehditlerini ...bir lokma bir hırka''ya razı ...a ''kırk katır mı kırk satır ...demektedir.

...bilinç yanılsaması yap... ...er arasındaki ücret dağılı... ...toplam milli gelirin dağı... ...mamaktadır. Genel nüfus ...kesim milli gelirin %80'ini ...ilk nüfus, milli gelirin ...ktadır. İşte asıl dengesizlik

...Sözleşmelerine yeni ...e getiriyor

...yutu ise; genel maliyetler ...eri 1979'larda %36'larda ...%16'dır. Yani, işçilik ma... ...süre içinde %20 düşmüş... ...n nedeni, teknolojik geliş... ...ücretlerini sürekli geri çe... ...şük tutulmasıdır. Ayrıca; ...işçi aylık ücretiyle 44 kg ...en şimdi 23 kg. peynir ala... ...ha doğrusu alamamakta... ...a da işçi ücretlerinin ger... ...k yükseldiğini değil %50 ...termektedir.

...ılsaması taktikleri yanın... ...undan söz edilmesi şantaj ...ni, 'İşsiz çok... işçi çıka... ...ızlaştırmaya gideriz'' de...

...sözleşmelerini dayatan ...nle onbinlerce işçi greve ...sözleşmelerine karşı çıkan ...k, sıra MESS'de'' diyen ...up sözleşmelerini kabul ...lere imza atmıştır. Grup ...yerlerinin özgül konumla... ...en, özgür toplu sözleşme ...n kaldıran, tek tip sendi... ...et eden, işçilerin mücadele ..., grev hakkını kısıtlayıcı... ...ı ve tekelleşmeyi hızlan... ...görmekte. Bu nedenlerle ...rine karşı çıkmak gerek... ...iş bilgi için, İşçilerin Sesi ...MESS yine grup sözleşme... ...ta ama, yeni bir biçim ve... ...zere grup sözleşmelerinde ...-D diye kategorilendiril... ...üzenlemeyi aynı kategori... ...erleri ikinci bir tasnife tu... ...B₁ B₂ B₃ vb. gibi biçimlen... ...istemektedir Ve sendika... ...amıştır. Gerekçe ise, aynı ...alan işyerlerinin istihdamı, ...yısı, ürettiği teknoloji vb. ...lılıklar gösterdiğidir. Bu ...rleri için geçerlidir. Bunun ...

...Sendikalar; bunu savun... ...S'in geçmişte grup sözleş... ...tirmek için onbinlerce iş... ...tuğunu belirterek ve uzlaş... ...yanın işverenler olduğunu ...ve mücadele biçimlerini ...ir etmelidirler.

...SK ve siyasal ...ılıyor

...ğustos dan sonra 18'inde ...''hükümetle randevu'' ge... ...önlü olarak erteliyor ve 27 ...ara veriyor. Hükümetle ...nun içeriğini, saldırıya eski

MESS başkanı T. Özal'ın ve hükümetin, işverenlerin üst örgütü TİSK (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu)'in de katılması olduğu açığa çıkıyor. Saldırı tüm cephelerden geliyor. Tüm bunlar sınıf (tekelci burjuvazinin) dayanışmasının, soruna sınıfsal yaklaşımının göstergesidir. Kime karşı; işçilere, emekçilere ve tüm çalışanlara. Koro; T. Özal törenlerde ''%500-600 artışı hiç bir işveren veremez'' ve Cemil Çiçek ''hiç bir müessese bu zamları kaldıramaz'' diyerek verenlere de hoşgözle bakılmayacağı, cezalandırılacakları (kredi vermeyerek, ambargo uygulayarak vb.) tehdidini yapmalarından, TİSK''in ''işçi direnişi ve grevlerinde izlenecek yol'' isimli ''eylem'' broşürünün yayınlanması boyutunda bir bütünlük göstermektedir.

İşverenlere dağıtılan bu broşürde; ''işveren sendikasının olaylardan haberdar edilmesi, işçilere duyuru yapılması, eylemin notere tesbit ettirilmesi, çalışılmayan günlere ait ücretlerin ödenmemesi, yetkili mercilere müracaat edilmesi, hizmet akitlerinin feshedilmesi, grev tüzüğünün tam olarak uygulanması vb.'' yer almaktadır.

Yine, TİSK; ''işçiler grev ve direniş stresinde'' diyerek, işçilerin normal bir yaşam için istedikeri talepler doğrultusunda girişecekleri demokratik mücadeleleri ''stres buhranı'' olarak kamuoyuna sunmakta ve devletin bu işe müdahele etmesi açıktan istenmektedir. Ki TİSK Başkanı Refik Baydur ''Kriz kurulu oluşturulmalıdır'' diyerek devleti göreve çağırmakta. Kimden yana; işçilere karşı kendileriyle -sanki ayrılarmış gibi- birlikte hareket etmeye.

Ayrıca; toplu sözleşme görüşmeleri olan sendikaların (Teksif, Genel Maden/Türkiye Maden, Selüloz, Türk Metal, Otomobil, Çelik, Özdemir, Yol ve Petrol-İş) nakit ve gayri menkul mal varlıkları açıklanarak; greve çıkan işçiye 100 bin lira verdiklerinde en kabadayısının bir buçuk ay dayanabileceği belirtilmektedir. Bu ''ey işçiler greve çıkarsanız sendikanız size bakamaz, aç kalırsınız, belkide işinizden olursunuz, sendikalarınıza güvenmeyin, sizleri maceraya sürüklüyorlar.'' demektir. Buradaki amaç; işçilerle sendikalarını karşı karşıya getirmek, sendikasızlaştırmayı hedeflemektir.

Sendikalar sessiz, işçiler bekleyişte...

Gerçek şu ki, ilk sıkılan kurşunun menzili toplu sözleşme masalarına erişti. Ve menzil gittikçe genişliyor. İçerde açılan savaş daha da keskinleşecek. Başlayan ''Sonbahar Savaşları''ın da işverenler ve siyasal iktidarları bir bütünlük ve koro halinde sınıfsal ve ideolojik tavır alışlarını her fırsatta gösterip toplumu motive ederlerken, sendikalardan kısa bir iki açıklamanın dışında birşey yok. Sendikal yönetimler; işverenler ve onların örgütlü gücü devletin bilinclice yüzbinlerce işçiyi greve çıkartmak istediğini çok iyi bilmekte. Ve bu grev dalgası içinde sendikaları ezmek işçileri sendikasızlaştırmak istedikleri de açıktır. Bunun bir diğer boyutu da sendikaları teslim almaktır. Ezdiği, teslim aldığı sendikaların grevlerini erteleyerek istediği toplu sözleşmeyi imzalattırmaktır. Tüm bunlar bilinmesine karşın bu saldırıların ancak ve ancak işçilerin örgütlü gücüyle ve doğrudan devreye girmeleriyle aşıla bileceği de bilinmeyen bir şey değildir. Ama nedense sendikal yönetimler de ''bu işi bitsinde nasıl biterse bitsin'' yani işçilerin gücüne ve mücadelesine bir güvensizlik havası sezinlenmektedir. Bilinçli ve sistemli bir şekilde tırmandırılan savaşa karşı sessiz bir bekleyişte olmayı başka türlü yorumlamak mümkün değil.

Sessizlik ve bekleyiş teslimiyet, direnmek ise kazanmaktır.

Sendikal yönetimler, sınıf bilinçli önder işçiler; Ortadoğu'da ''sıcak savaş'' başlamadan içerde savaşın başlatıldığını, insan hak ve özgürlüklerinin resmi olarak askıya alındığının dünyaya ilan edildiğini; ''Savaş hali'' gerekçesiyle daha nelerin olabileceğini, toplu sözleşmelere grevlere vb. nasıl yansıtılacağı ve tüm bu saldırıların en genel boyutta neleri hedeflediğini anlatmak göreviyle yükümlüdürler. Ve sadece anlatmanın yeterli olmayacağı da bilinmelidir. **Görev pratik tavır alışta odaklanmaktadır.** Genelde tüm topluma özelde sınıfa karşı açılan savaşı geriletmenin ve Ortadoğu'da başlayacak bir ''sıcak savaş'' da yer alınmasının önüne geçmenin direnmekten geçtiği 2×2 nın 4 ettiği gibi kesin bir gerçekliktir. Bu doğrultuda görevin ağır yükü işçi sınıfındadır. Sınıfın başlatacığı böyle bir tavır alış, toplumun diğer kesim ve katmanlarından da destek olacak, onlara ışık tutacaktır.

Evet; işyeri, işkolu, sendika ayrımı yapmadan ortak platformlar oluşturulmalı, pratik tavır alış, yani direnmek hakkı organize edilmelidir.

Metal işçileri ve sözleşmede olan tüm işçiler bilmelidirler ki, iyi bir sözleşme yapmak da direnmekten geçmektedir.

Birleşik mücadele platformları için görev başına!

KİM BUNLAR?..KİM BUNLAR?..Kİ...

İhbar ediyoruz!

koç isimli çete elebaşısı bu karanlık emelini, son zamanlarda TV'de yaptığı korsan yayınlarda, ve kimiesnaf toplantılarında, 'işçi ücretleri ve memur maaşlarının Avrupa'nın bir çok ülkesindekinden daha iyi olduğu, işçilerin bir on yıl daha fedakarlık gösterip beklemeleri gerektiği, yoksa mazallah, 12 Eylül öncesine dönüleceği' gibi beyanlarla ulaşmaya çalıştığı ve bu yolla halkın milli duygularıyla alay ettiği, çalışma barışını bozmaya yeltendiği ayan beyan ortaya çıkarılmıştır.

Bu şakinin en kısa zamanda bertaraf edilmesi memleketin selameti için elzem bir hal almıştır. Bunun nasıl olacağı konusunda bizim nacizane önerimiz, bu şakinin başına yüklüce bi ödül konması yolundadır. Kanaatimiz odur ki, bu şaki, kendi başına konan ödülü almak için bizzat kendi gelip teslim olacak ve vatanın bekası bu yolla kurtulacaktır.

TEŞKİLATI ÇÖKERTTİK

Bu yıkıcı bölücü ve hatta telef edici çetenin mali sorumluluk görevini ifa eden ikinci elebaşı T.G. kod isimli bir şakidir. Ablak suratlı, bıyıklı ve kendi deyimiyle iddialı bir eşgale sahip olan bu şakinin halkın kafasını karıştırmak için sizin isminizi kullandığı tespit edilmiş ve şakinin bu cüreti bizi şaşkınlığa garketmiştir.

Teşkilat içindeki faaliyetleri kamuoyuna ilk kez referandum sırasında ''No no no, well may be'' (hayır, hayır, hayır eh belki) sloganı yazan t-shirt giymesiyle mal olan bu şakinin, bu eyleminden sonra teşkilat içinde hızla yükseldiği tarafımızdan tespit olunmuştur. 29 Haziran 1990 gecesi Sheraton Otelinde kimi büyük esnafla yaptığı bir gizli toplantıyla karanlık emeller peşinde koşmaya devam eden T.G. kod adlı şaki, bu toplantıda ''Patron Kabinesi'' kurmaya kalkışarak bir sınıfın diğer bir sınıf üzerindeki tahakkümünü tesis etmeye girismiştir.

İddialı bir kişiliğe sahip olduğunu beyan eden T.G. geçen aylarda enflasyon oranının yüzde 30'u geçmesi üzerine istifa edeceğini ilan etmiş ama son zamanlarda bir kısım uyanık esnafın siz Sayın Bakanın IMF ile görüşmeye gitmesini fırsat bilerek zam yapması üzerine bu istifa oranını yüzde 45'e çıkartmıştır. (1 Ekim, basın) Bu şaki ''1991'de enflasyon hedefimi, rakamı yüzde 20'lere indirmektir'' diyerek cümle alemi gülmekten telef etmeye kalkışmış ve böylece çete içindeki faaliyetlerine devam edeceğini beyan etmiştir.

Bir gazeteye verdiği demeçte, ''Türkiye'nin geleceğini, alınan kararları ve istikameti arz ediyoruz, engin fikirlerinden yararlanıyoruz'' (30 Eylül Cumhuriyet) diyerek kod Ö.T. ile örgütsel ilişkilerini ifşa eden T.G. KDV'lerin arttırılarak halkın vergi yükünün katlanmasından sonra ''Ben şirketlerden daha fazla vergi alınmasına taraftar değilim'' yollu açık tarafgirlikte bulunmuştur. (30 Eylül Cumhuriyet)

1 Ekim'de gazetelere verdiği demeçte, ''krizden uğradığımız zararları yabancı sermaye girişi telafi edecektir'' yönünde beyanlarla dış bağlantılarını açıklayan T.G.'nin ifşaatlarını IMF teşkilatının Ara Komitesi üyeleri ''Körfez kriziyle ilgili yapılacak yardımların da IMF reçetelerine uyma önkoşulunu gerektirdiğini'' belirterek tamamlamışlar ve böylece T.G.'nin vatanın bağımsızlığını kimlere sattığı da bir kere daha açığa çıkmıştır.

Son olarak Nex York'a giden T.G., yıkıcı bölücü ve hatta telef edici teşkilatın üyelerinden Kıbrıslı kod ismiyle tanınan Nadir Bir Asil'in içine girdiği ekonomik çıkmazı çözmüş ve halkı zam yapan uyanık esnafın elinden kurtardığı gibi Nadir Bir Asil'in başında bulunduğu Polly Peck teşkilatına da İngiliz bankalarından yardım sağlamıştır.

ÇETENİN GAYESİ

Sayın Bakanım,

İki elebaşısını tanıttığımız bu teşkilatın amacı icraatlarını muhtevasından çıkarttığımız kadarıyla her yıkıcı-bölücü ve hatta telef edici teşkilatın amacı gibi, ''bir sınıfın diğer bir sınıf üzerindeki tahakkümü tesis etmek''tir. Bu teşkilat son zamanlara sizin yokluğunuzu da fırsat bilerek, ''Körfez krizi, körfez krizi'' diye her şeye 3-4 kez zam yapmıştır. İstanbul'da yaşayan 4 kişilik bir ailenin aylık mutfak harcaması ortalama 700 küsur bin TL'yken, çalışan kesimlerin aldığı 400-500 bin liralık maaşa ''Avrupa'dan bile daha iyi'' diyerek halkı galeyana teşvik etmiştir.

Çeşitli teşkilat üyeleri, ''Körfez krizinden önce aldığımız ve stokladığımız petrolü zamlı fiyatla satmamızı eleştiriyorlar'' ya da ''cesurca zam yaptık'' (Kepçezade Mehmet, 14 Eylül Güneş)

''Fiyatların yükselmesinden devlet aşırı vergi geliri elde ediyor'' (Y.Ö Boz, 4 Ekim Cumhuriyet), yollu beyanlarda bulunarak eylemlerinin propagandasını yapmışlardır. Bizim yaptığımız tetkikler sonucunda da son dokuz ayda kamu kesiminin yaptığı fiyat artış oranının yüzde 38.2, özel sektörü ise yüzde 31.7 olduğu neticesi çıkmıştır. Yine çete içi bir fısıltıya göre, Dünya Bankası'nın Şubat ayında ''Bütçe açığınız bu büyüme hızıyla sizin hedef aldığınız 10.5 trilyon değil, 20 trilyonu bulur'' dediğini, ikinci elebaşı T.G.'nin ise ''Hayır biz bunu 15-16 trilyona çekmenin yollarını bulacağız'' (5 Ekim, Tercüman) diye cevapladığını belirledik. Ve son zamanlarda yaygınlaşan zam soygunlarının esbabı mucibesinin de bu olduğu intibaını edindik.

Sizin bu soyguncu esnafın ensesinde olduğunuzu, ithalat yaparak bu çeteyi terbiye etme yolunda canhıraş bir gayret içinde bulunduğunuzu biliyoruz. Daha önce milletin birlik ve bütünlüğüne kasteden ''anarşist ve teröristleri nasıl derdest edip adalete teslim ettiğiniz ve hatta hal mafyasını terbiye etmek için dışarıdan kuru soğan ve patates ithal etmeye giriştiğiniz hepimizin hafızalarındadır. Sizin ilan ettiğiniz serbest piyasa koşuları içinde bu esnafı nasıl terbiye edeceğinizi tahayyül edemiyoruz. Bizim nacizane önerimizi dışardan kuru soğan-patates ithalatı yerine bir kaç düzine esnaf ithal edip bu çetenin ağzının payını vermeniz yönündedir.

Yine bu çetenin esnafı halkın ''kararnameler'' ve ''savaş hali'' gibi yollarla sindirilme çalışmalarını fırsat bilerek iş barışını bozmaya girişmişler ve tüm toplu iş sözleşmelerini çıkmaza sokarak amele kesimini fakru zaruret içine sürüklemeyi amaçlamışlardır. Bu çetenin üyelerinden Ç.I. adıyla bilinen şaki ''petrole yapılan zamlar 1990 yılı enflasyon oranını etkilemeyecek'' (4 Ekim Güneş) diyerek ''yeniden bir maaş ayarlamasının gerekli olduğunu düşünmüyoruz'' (TV'den) yolunda beyanlarda bulunarak halkı kargaşaya ve umutsuzluğa sevketmiştir.

Bu çetenin bir de militan kanadının olduğunu geçenlerde basında yer alan ''TİSK'den İşverene Eylem Broşürü'' haberi ile ifşa edildi. Çetenin bir kolu olduğu sanılan TİSK'in elebaşı B.R. isimli şaki geçenlerde basına gönderdiği bir demeçte ''Sendikacılık kararlılık, yüreklilik, özveri isteyen bir müessesedir... Eylemlerle hiç bir yere çıkılabileceğini zannetmiyorum ve karşılığını da görecektir elbette'' diyerek halkı tenkit ve tehdit etmiştir.

ÇETENİN YATAKLARI

Çeteye yardım ve yataklık edenlerin varlığı tam olarak açığa çıkarılamamıştır. Bizim tetkiklerimiz neticesinde belirleyebildiğimiz çetenin yatak ve yardımcıları şunlardır:

1- Kamu-İş Genel Sekreteri Ö.N. isimli yetkili,

- 1986 ve 1987 yıllarında, daha sonraki yıllarda 6 ayda bir ücret zammı esasını uygulamaya koyacaklarını, toplu pazarlık masalarında gerekçeleriyle birlikte işçi sendikalarına anlatmaya başladık, ortamı görüşmelere uygun hale getirmeye çalıştık ve 1987'de kısmen 1988 ve 1989 yıllarında tamamen bu esası işçi sendikalarına benimsettik'' diyerek kendilerine yataklık eden TÜRK-İŞ rumuzlu örgütü dolaylı olarak açığa çıkarmıştır.

2- Yine bu örgüte yardım yataklık eden diğer bir kol ise, SHP rumuzuyla bilinmektedir. Bu kolun görevinin ise, esnaflar sizin yokluğunuzu fırsat bilip zam yaparken kuyruğunu boş tenekeler bağlanmış köpeklerin asfaltta koşuşurken çıkarttığı sesler misali sesler çıkartarak halkın dikkatini dağıtmak ve teşkilatın soygunlarına fırsat yaratmak olduğunu belirlenmiştir.

Muhterem Bakanım, sizinde beş parmağınızla işaret ettiğiniz gibi, sizin gibi büyüklerimizin yokluğunu fırsat bilip halkı soymaya kalkan bu zavallı ve de gafil esnaf ahalisi bindiği dalı kesmektedir. Halkın sizin gibi uyanık devlet büyüklerine ve bu ''açgözlü'' esnafın bir gün mutlaka cezalarını bulacaklarına ve ağaçtan aşağı düşeceklerine olan güveni tamdır. Saygılarımızla...

''No no no well be'' değil, ''Yes yes yes certainly''

(Evet evet evet mutlaka)

Türk Metal-MESS görüşmelerinin sonucu açıklandı

''Tekdir ile uslanmayanın hakkı kötektir''

85 bin metal işçisini kapsayan Türk Metal-MESS toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 57. gününde uyuşmazlıkla sonuçlandı. Bunun üzerine sendikanın yayın organında Türk Metalin faşist niteliğini bilen herkesi hayrete düşürecek bir yazı yayınlandı. Bu yazıda, bugüne kadar ki amaçlarının ''bağcıyı dövmek değil üzüm yemek'' olduğunu söyleyen Türk Metal yönetimi, artık bundan sonra ''metal işçileri için bağcıya dövmek, onu hizaya getirme ve de haddini bildirmek kaçınılmaz bir hale gelmiştir'' biçiminde bir tespit yapıyor. ''Gereken dersi vereceğiz, haklarımızı söke söke almaya hazırız, mücadelede kararlıyız, tek yumruk tek yürek halindeyiz'' gibi sloganların bolca kullanıldığı yazıyı okuyanlar Türk Metalin bu iddialı tavrını hayretle karşıladılar.

1980 öncesi MHP ile karakolu gezen, 1980 sonrasında da Türk-İslam sentezi doğrultusunda sendikacılık yapmaya devam eden ve MESS'in ''bize vefa borçları var'' diye tanımladığı Türk Metal Sendikası bağcıyı niye ısırmak istiyor?

Bu sorunun iki yanıtı var. Birincisi, Türk Metal yöneticileri sendikanın üyelerini çatıları altında tutmak, birleşme çabası içinde olan Otomobil, Çelik ve Özdemir-İş sendikalarına kaptırmamak için, toplu sözleşmeler nedeniyle yükselen işçi tansiyonunu elde tutabilmek için MESS'e karşı tavır alıyormuş gibi görünmek zorundalar. İkincisi, Çelik-İş'in yetkisinin düşmesinin ardından İskenderun ve Karabük işçilerini sendikasına almayı arzu eden Türk Metal, mücadeleciliğiyle tanınan İskenderun ve Karabük işçisine göz kırpıyor.

Türk Metal'in işçi sınıfının çıkarlarını savunmak için bugün ve yarın yapacağı şeyler, dün yaptıklarından bellidir. Bunu da en iyi bilenler, grevlerden, kavgalardan geçmiş olan çelik işçileridir. Türk Metal'in oyununu bozacak olanlar da yine çelik işçileri olacaktır.

...enler cephe peşinde

...ayfada

...eren ve esnaf örgütlenme... ...plantı yaptılar. İşçilerin ...rde bulundukları için grev... ...tığını ve bununda esnafın ...tını söyleyerek grevci işçi... ...nmamasını veresiye veril... ...er. Böylece işçilere karşı bir... ...ilk adımını attılar. Hedef, ...lınızlaştırılması, güçsüzleş... ...lim alınmasıydı.

...MESS'in çektiği bütün iş... ...ini işçilere karşı ortak bir ...kmayı amaçlayan girişim... ...eylemlerine karşı eylemler... ...yi öngören işçilerin hakla... ...nı engellemeyi hedefleyen ...n kılavuzu kitapçığı bir an... ...enlerin kutsal kitabı haline ...ndan işçi sınıfına karşı dev... ...er yönüyle ve bütün ağırlı... ...ırmesini sağlamak amacıyla ...rüşmeler yapıldı.

...da 13 Ekim'de Ankara'da ...evler ve aşırı zam istekleri... ...enler ittifakı'' toplantısı ya... ...ve sanayii odalarının işve... ...rının ve diğer işveren örgüt... ...bu toplantıda işçilere karşı ...mücadelenin yöntem ve he... ...de ortak bir görüşü daha et... ...e hayata geçirmenin yolları ...a kapalı olarak yapılan bu ...r üst örgüt olarak Türkiye ...rsalar Birliğinin (TOBB) da... ...ekilde devlet nezdinde dev... ...tendi. İşçilerin ''aşırı'' talep... ...üzenlendiği bildirilen bu top... ...enlerin birbirleriyle olan tar... ...toplantının da (daha önceki ...) sömürü ağını perçinleme... ...ini gösteriyordu.

...kanı Refik Baydur ''TİSK ...i kurtarmak için işçilerle uz... ...seçen, onların aşırı istekle... ...en işverenler var. Bunlar iş... ...üstü şeyler veriyor.'' diyerek ...şmaz olma çağrısı yapıyor.

MESS başkanı Bahri ERSÖZ işçi taleplerini kabuledilemez olduğunu belirtiyor ve bu taleplerin gelir dağılımını bozacağını iddia ediyor. Sanki pastadan kendi aldıkları pay gelir dağılımını bozmuyormuş ya da gelir dağılımı düzgünmüş gibi. Ayrıca son lastik ve çimento işkollarındaki toplu sözleşmelerin ''kötü'' örnek olduğunu, bu ücretlerle Türkiye'deki emek gücününyabancı sermaye açısından çekiciliğini kaybedeceğini söyleyerek bu sözleşmeleri imzalayan işverenleri eleştirdiler.

Bu eleştirinin muhataplarından birisi olan Hacı Sabancı'nın cevabı işverenlerin hedefini iyice açığa çıkartan bir nitelikteydi. Hacı Sabancı ''Lastik işkolunun zaten çoğu yabancı işverenler, bunlar daha da yüksek vermeye razıydı. Biz bunu aşağıya çekene kadar neler çektik. Gelin bize sorun.'' diyordu. Milli çıkarları savunmak böyle oluyor mu? demekti!...

Bütün bu toplantıların, görüşmelerin, çabaların bir tek hedefi var: Sömürü ağını sıklaştırmak, işçileri kayıtsız şartsız bir köleliği kabullenmeye zorlamak. Bunu yaparken de işçi sınıfını toplumun diğer kesimlerinden soyutlamak, yalnız bırakmak, devletin her düzeydeki gücünü bütün acımasızlığıyla kendi lehlerine devreye sokmak, kendi işlerinde ortak ve merkezi bir başka sistemini bütün işverenlerin onayını da alarak uygulamaya sokmak.

TÜRK-İŞ'e DİKKAT

İşçi sınıfının eylemleri ve ona karşı burjuvazinin girişimleri giderek yoğunlaşırken olayın bir başka yönünü de işçilerin sendikal örgütlenmeleri ve TÜRK-İŞ oluşturuyor. 1 Mayıs 1990'daki kitlesel eylemleriyle önemli bir siyasi potansiyele sahip olduğunu ortaya koyan işçi sınıfı en çok da bu yönüyle işverenleri korkutuyor. Gündelik ekonomik mücadele içinde sınıf bilincinin giderek gelişmeye başlaması, burjuvazinin gözünde asıl tehlikeyi oluşturuyor bu nedenle toplu sözleşmelerin tıkanmasıyla giderek artan sendikal mücadeleyi ve muhtemel grevleri sadece ekonomik boyuta çekmek ve orada boğmak istiyorlar. Bu noktada en önemli rolü ise Türk-İş üstleniyor. Bazılarınca Türk-İş yönetiminin değiştiği, artık işçi sınıfının nin mücadelesini salt parasal konulara çekmeyi amaçlayan bir hedef vardır. İşçi sınıfınıgelişen mücadelesinin ve yükselen eylemliliğinin sınıfsal bir öz kazanmasını engellemek, bu mücadelenin ve eylemliliğinin üstüne oturarak onu düzen içi kalara akıtmak vardır.

İşverenlerin, işçilere karşı birleşik cephe girişimlerine ve Türk-iş'in bu girişimdeki rolüne karşı işçi sınıfı uyanık olmak zorundadır. Mücadeleyi sadece parasal konularda sınırlama girişimleri köleliği dayatma girişimleridir. Çünkü şimdiye kadar yaşadığımız örneklerden de görüldüğü gibi, ekonomik ve siyasi karar alma mekanizmalarını ellerinde tutan işverenlerkaşıkla verdiklerini en kısa zamanda kepçeyle geri almaktadırlar. Bu kısır döngünün içine hapsolmamak, zinciri parçalamak için mücadele geniş kapsamlı olarak düşünülmelidir. Toplu sözleşmelerdeki mücadelenin başarıya ulaşması ve bu başarının belli ölçülerde güvenceye alınması, kalıcılığın sağlanması varolan demokratik hakların korunması, daha da önemlisi yeni hakların ve özgürlüklerin kazanılmasıyla mümkündür. Kendisine karşı sınıfsal bi tavırla harekete geçen burjuvazıye karşı, işçi sınıfı temelde bir karşı koyuşu gerçekleştirebilmelidir.

Birleşmeyi belirsizliğe sürüklenmekten...

Baştarafı 1. Sayfada

Özdemir-İş Hak-İş'ten ayrılarak yeni bir sendikada birleşmeye yanaşamaz. Çünkü, Çelik ve Otomobil-is Sendikalarının sayısal ve işçilerin mücadeleci gücü Özdemir-İş yöneticilerini ürkütmektedir. Ayrıca baraj korkusunun-siyasi tercihinden dolayı -fazla taşımamaları nedenleriyle yönetimde çoğunluk olamayacağı bir birleşmeden yana pek istekli görünmemektedir. Ve Hak-İş'ten ayrılmadan diğer iki sendikanın kendisine katılmasını, yönetimin 5-2-2 şeklinde kendi ağırlığında olmasını istemektedir.

Çelik-İş üye sayısının üstünlüğünü öne sürerek dağılımı kendisinden yana 5-2-2 olmasını veya 4-3-2 olmasını istemektedir. Ancak Çelik-İş Genel Kurulunun iptali için açılan dava kaybedilir ve sendika kayyuma teslim edilirse birleşmeyi gerçekleşmesinin organlarını kaybedeceklerdir. bu olumsuzluk olayın bir an önce çözülmesini ama Çelik-İş yönetiminin en az zararla birleşmeden çıkmayı hesap etmesini gündeme getiriyor. Bu durum üç sendikanın yeni bir dördüncü sendikada birleşmesi önerisini getirmesine neden olmaktadır. Bu Özdemir-İş'in iki sendikadan çekinip ayak oyunlarıyla yönetime oturma oyunlarını da bozabileceğini düşünmelerinden de kaynaklanıyor.

Otomobil-İş barajı aşmış bir sendika olmasına karşı siyasi iktidarın Çelik-İş'e oynadığı oyunla karşı karşıya gelebileceklerinin tedirginliğini yaşıyor. Bu nedenle biran önce 3-3-3 lük bir yönetim paylaşımı ile nerede olursa olsun birleşmenin peşinde.

İşçiler içinde bulundukları MESS sözleşmelerine dikkat ettikleri bir dönemde birleşme konusunda sessizler. Duyarlı işçi önderlerinin tartışmaları, çözüm arayışları yukarıları etkilemiyor. Bu durumda sorunu işçilere açmak ve tartıştırmaktır. Bir taraftan ekonomik mücadeleye ilişkin çalışmalar sürdürülürken birleşme konusunda çözümler üretilip yönetimlere dayatılmalıdır. Farklı işyerleri ve sendikalara üye işçiler birlikte çalışmanın yollarını yaratmalıdırlar.

Üç sendikanın üçer üye ile kuracağı yeni bir sendika ile daha sonra bu üç sendikanın katılması ve açılacak ilk genel kurulunda düşüncelerin çatışması ile görev verecekleri arkadaşlarını seçmeleri doğru bir çözüm olacaktır. İşçiler bu çözüme zamanlama ve şekillendirme doğrultusunda çalışırken toplu sözleşmeler üzerindeki belirleyiciliklerini de sürdürmelidirler.

Metal işkolunda son tango

Baştarafı 1 . Sayfada

İş sendika genelbaşkanı Metin Türker'le bir görüşme gerçekleştirdi.

Edindiğimiz bilgilere göre, Şevket Yılmaz bu görüşmede: ''Hak-İş'e talan ne gidiyorsunuz? Türk-İş çatısı altında Türk-Metal'le birleşin. Yakında Özdemir-İş'te barajın altına düşecek. Sen gel Türk-Metal'e birleş'' diyerek siyasi iktidar, MESS, Türk-Metal üçlüsüyle olan ortaklığı açıktan deklere ederek, ortaklığı dörtlüyor. Şevket Yılmaz en baştan itibaren bu oyunların içinde ve çelik işçisinin karşısındadır. Bu görüşmeylede bunu somutlamaktadır.

VE BİRLEŞME

Bu kargaşanın diğer tarafında ise, birleşme tartışmaları ortalığı kaplamış durumda. Otomobil-İş yönetimi, dördüncü bir sendikanın kurulması ve orada birleşme önerisi getiriyor. Özdemir-İş yönetimi ise, Hak-İş Konfederasyonu'nun kurucu sendikalarından birisi olması nedeniyle gözü hep orada. Yani Hak-İş'te birlik diyor. Her iki sendikada Çelik-İş'i ''kendisine zorunlu'' görüyor. Otomobil-İş yönetiminin ''kayıtsız şartsız birleşme'' önerisi ise, Özdemir-İş ve Çelik-İş tarafından kimi kaygılarla(!) reddediliyor. Kayıtsız şartsız birleşme önerisi ise, Otomobil-İş yönetiminin kimi kaygılarından(!) gıdasını almakta Kısacası; herkesin kaygısı(!) aynı.

Buna karşılık Çelik-İş ve Özdemir-İş'in birleşme konusundaki görüşleri ise; ''genel merkez ve şube yönetimleri''yle, buralarda çalışan personel konularına açıklık getirilmesi ve ''birleşecek sendikaların mal varlığı(!), gücü, üye sayısı dikkatealınmalıdır'' şeklinde. Çelik-İş bu doğrultuda Hak-İş, Özdemir-İş ve Otomobil-İş tüzükleri üzerinde çalışmalara başlamış durumda. Tabi bu arada Çelik-İş'in bir gözüde yargıtay yolunda.

PEKİ YA İŞÇİLER?

Henüz, her üç sendikada birlik konusunu işçilere ve işyerlerine taşımış değil. Mevcut gidişata görede birlik konusu ancak genel kurul salonlarında işçilere taşınacak(!)

Bununla birlikte, birleşme konusunda olumluluklarda var. Yöneticilerin koltukları ya da mal varlığı hesapları bir tarafa bırakılırsa, bu olumluluklar daha açık görülecektir. Bu olumlulukların en başında metal işçileri geliyor. Buradan hareketle metal işçilerinin söz ve karar sahipliği ve iradesi birleşme konusuna hakim kılınmalıdır. Sorunun çözücülüğünde üretimin başındaki işçidedir.

Diğer taraftan demir-çelik işçisi, ipliği pazara çıkmış Türk-Metal gibi bir faşist sendikaya gitmeyerek direnişte bulunuyor. Ayrıca demir-çelik işçileri mitinglerde ve iş yerlerinde, oynanan bu oyunlara karşı öfkesini büyütmekte.

Otomobil-İş sendikası içindeki muhalif hareket ise, birleşme konusunda bir başka olumluluğu ifade etmektedir.

Her üç sendikanın daha önce MESS üyesi işyerleri için ortak TİS önerisi hazırlamış olması ise, yakalanması gereken bir başka hareket noktasını oluşturmaktadır.

Daha sayılabilinecek bir çok olumlu gelişmeler biraraya getirilerek, işyerlerine ve metal iş kolu işçisinin iradesine dayanacak bir birlik, bu işkolunda anlam kazanabilecek, bir birliği yaratabilecektir.

Siyasi İktidar, MESS, Türk-Metal ve Şevket Yılmaz dörtlüsüne verilecek en güzel ders, iş yerlerinde yaratılacak bir birlik olacaktır.

Yeterki birlik başka yerlerde aranmasın.

★ *Yargıtay kararından önce yazılmıştır*

BAHRİYE ÜÇOK ÖLDÜRÜLDÜ

Kitleler Faşizme Teslim Olmayacak

"Bitmedi bu kavga sürüyor ve sürecek Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek"

(İşçilerin Sesi-Ankara)

SHP parti meclisi üyesi Doçent Dr. Bahriye Uçok, 6 Ekim 1990 günü evine gönderilen bombalı bir paketle katledildi. Aksoy ve Emeç'lerle başlatılan saldırılar zincirine bir halka daha eklendi.

Olayın hemen arkasından Cumhurbaşkanı Turgut Özal, "Teröristleri yaşatmamamız lazım" diyerek, her zamanki bildik "Anarşi-Terör" temcinini kamuoyunun gündemine sürdü.

İçişleri Bakanı Aksu ise; "İstanbul ve Güneydoğudaki operasyonlarla teröre ağır darbe indirildiği"ni söyleyerek terör demogojisindeki yerini aldı. Bu açıklamamaları daha başka benzer açıklamalar takip etti.

Körfez kriziyle birlikte ortaya çıkan durumun artık kanıksanmaya başlanmış olması, siyasi iktidarın içte başlattığı savaş ve işçilere sıkılan ilk kurşunla birleşerek yeni saldırı hedeflerini ortaya çıkardı. Bu defada bombalar patlatıldı. Bu saldırıda da olduğu gibi amaç kitleleri teslim almak ve düzene eklemlemektir. Saldırı çok yönlüdür, yanıtınıda kitleler, faşizme teslim olmayarak, faşizme karşı yükseltilen mücadelede vereceklerdir.

FAİLİ MEÇHUL(!) CİNAYETLER VE VUR EMİRLERİ

1 Mayıs 77 katliamı, D. Özler, Tütengiller, Aksoy-Emeç ve en son Bahriye Üçok cinayetlerinde de olduğu gibi failler hep meçhul(!) kaldı. Bu cinayetlerin ortak özelliğinde de, konjoktürde, derinleşmekte olan ekonomik ve politik kriz dönemleriyle, cinayetlerin arkasından gelen, toplumsal muhalefete ve devrimcilere yönelik saldırılar yeralmakta. Bunun içindir ki, Özal: "Teröristleri yaşatmamamız lâzım" diyor. Hedef artık her zamanki gibi toplumsal muhalefet ve devrimcilerdir. Ve "VUR EMRİ" de verilmiştir.

VUR EMRİ

Senaryo hep bu şekilde yazılmakta. Meçhul(!) birilerine "vur emri" verilir, yeni Üçok'lar bulunur ve yine faili Meçhul(!) cinayetler... Bunun arkasından daha güçlü bir tonda, toplumsal muhalefete yönelik saldırının "Vur emir"leri verilir. Ve bu oyun "Anarşi-Terör" demogojileriyle gizlenmeye ve meşruluk kazandırılmaya çalışılır. Diğer taraflar, Oligarşi içinde bulunduğu krizin faturasınıda emekçi halk kitlelerinin üzerine çıkarmaktadır.

Bu faşist cinayetlerin programında, yaratılacak toz duman içerisinde toplumsal muhalefetin çıkmaz bir sokağa itilerek orada yok edilmesi ve düzeninin bekası yeralmaktadır.

Aksoy'un öldürülmesinden sonra olduğu gibi, Uçok'un katledilmesinden sonra-da, oligarşi, kararnameler ve "milli mutabakat"larla veya benzeri yeni çıkışlarla düzene kan verecek, bir halka yönelik saldırılar başlatacaktır.

Bu cinayetlerin "FAİLLERİ"ni, devletin "MEÇHUL" örgütleri yine açığa çıkartamayacaktır.

SESSİZLİK FAŞİZME CESARET VERİR

9 Ekim 1990 Salı günü ise, morgdan alınan cenaze Ankara Üniversitesi önünde yapılan bir törenden sonra Necatibey caddesindeki SHP genel merkezinin önüne getirildi. SHP genel merkezi önünde yapılan ikinci törenden sonra, kortejler oluşturularak, GMK Bulvarı üzerinden TBMM'ye doğru yürüyüşe geçildi. Ankara dışındanda getirilen polislerle birlikte, yürüyüş kolu tam bir polis kordonu altına alınmıştı. Cenaze boyunca, Ertuğrul Günay SHP otobüsünden yaptığı anonslarla kitleyi susturmaya çalıştı. Günay, "bizim sessizliğimiz, her türlü slogandan daha güçlüdür" gibisinden anlamsız sözlerle, suskunluk sağlayabilme gayretkeşliğine düştü.

"Ankara Öğrenci Dernekleri Platformu" ve "Halkevleri" pankartlarının arkasından yürüyen kalabalık bir kitlenin dışında, kimi küçük gruplarda kendi pankartlarıyla yürüyüşe katılarak, slogan yarıştırmaya çalıştılar. SHP'liler ise, çok sayıda tek tip "Laik Demokratik Çağdaş Türkiye" pankartlarıyla yürüdüler.

20-25 bin kişilik kitlenin önemli bir bölümü, slogan ve marşlarla yürüyüşü devam ettirdi. Yürüyüş boyunca atılan sloganlar ise; "Anarşi Terör Yok Faşist Cinayetler Var! Faşizme Karşı Birleşelim! Zam, Zulüm, İşkence İşte Faşizm!, Söz, Yetki, Karar İktidar Halka!, Bilime Uzanan Faşist Eller Kırılacak!" şeklindeydi.

ri sık sık atılarak, "Dev-Genç marşı, Venceremos, Bu meydanda cengimiz var, ve Gün doğdu" marşlarıyla söyleniyordu.

Buradaki saygı duruşunda ise bir işçi; "Ey, bu kavga bitti diyenler/Korkunun sofrasında yılgınlık yiyenler/ne kırlarda direnen çiçekler/Ne kentlerde devleşen öfkeler/henüz elveda demediler/Bitmedi bu kavga sürüyor/ve sürecek/Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek. Şeklindeki şiiri gür sesiyle okuyarak kitlede bir dalgalanmaya yol açıyordu.

Daha sonra Gençlik Caddesi üzerinden Maltepe Camiine yürüyen kitle, Cumhurbaşkanı yazılı çelenk karşısında da tepki göstererek, "İrtica gücünü Çankaya'dan alıyor!" şeklinde sloganlar atıyordu.

Devrimci İşçilerin ve Devrimci Gençliğin disiplinli korteji, buradaki törenden

BİTMEDİ BU KAVGA SÜRÜYOR VE SÜRECEK

Yürüyüş korteji TBMM'nin önünden, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Genel Kurmay Kavşağına geldiğinde, kortejin diğer ucunun Necatibey Caddesinden daha yeni çıktığı öğreniliyordu. TBMM'deki tören sırasında, Emniyet Genel Müdürlüğü önündek kitle tarafından, "İşte Katiller!, İşkencecilerden Hesap Soracağız!, İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!" sloganlasonra, Devrim Andı içilerek, Sıhhiye köprüsüne doğru ilerliyordu. Köprü üzerinde de otobüslere binilerek Karşıyaka Mezarlığına gidildi.

Ve binlerce insan giderek daha yaygın bir şekilde alanlara akıyor. Kırlarda ve kentlerde devleşen bu öfke Oligarşiye korku salıyordu. Bugün için alanlara akan bu öfke, aynı zamanda oynanmak istenen bu oyununda bozucusudur.

Ve bir işçininde söylediği gibi; "Bitmedi Bu Kavga Sürüyor ve Sürecek!".

İşçi Sitesinde, İşten Atılmalar

100. Yıl İşçi Sitesi'nin yönetim kurulu kısa hazırlanıyor, oraat. Isı Merkezi'nde 3 işçinin atılması...

(İşçilerin Sesi-Ankara)

Ankara 100. yıl İşçi Sitesi yaklaşık 5.000 konut ve 30.000 nüfuslu bir yerleşim bölgesi. Sitenin alt yapı, ulaşım, alışveriş merkezi vb. sorunlarının yanında en yakıcı olanı ISINMA.

Seçilen yönetim kurulu bir yandan siteyi idare ederken, diğer yandan da işverenlik yapmaktadır.

Sitenin ısınma sorunu; Merkezi Isıtma Sistemi'yle çözülür. Düne kadar Sistemin bünyesinde Belediye-İş Sendikasına bağlı, Kapıcılar ve kalöriferciler şubesine üye 40 işçi çalışıyordu. Bugün ise işçi fazlalığı gerekçe gösterilerek, içinde işçi temsilcisi Özcan Doğan'da olmak üzere 3 işçinin iş akitleri fesh edildi.

"YALAN"

"Çünkü, iş hacminin çok daha dar olduğu yıllarda bile 40-43 personel çalıştırılmıştır. Yine aynı yönetimin kendi isteği üzerine 7.8.1990 günü Makina Mühendisleri Odası'nın verdiği Teknik Raporla da işçi fazlalığı olmadığı resmilik kazanmıştır.

Bu nedenle biz çalışanlar olarak atılmaların asıl nedenlerinin İŞÇİ FAZLALIĞI olmadığını, asıl nedenin 2.9.1990 günü yapılan Site Temsilciler Genel Kurulunda yönetimin bütün ısrarlarına rağmen üyelere karşı yönetimin jandarmalığını ve gorilliğini yapmayı kabul etmediğimizden kaynaklandığını bilmekteyiz, ve ayrıca da TİS Görüşmeleri öncesinde, işçilerin birlik ve beraberliklerine karşı bir gözdağı vermeyi amaçladıklarını da düşünmekteyiz. "İşçiler; işten atılmaları basına böyle açıklıyorlardı.

İşçiler yemek boykotu, basın açıklaması ve toplu vizite eylemleriyle olayı protesto edip, TİS'in en önemli maddesinin, arkadaşlarının tekrar işlerine dönmesi olacağını açıkladılar. Mücadelenin bütün meşru zeminlerde sonuna kadar sürdürecekleri mesajını verdiler.

Toplu vizite eyleminin yapıldığı gün YK üyesi Öcal, Rahim Özkan, Başkan Ali Güzeloğlu ile yaptığımız görüşmede; Ali Güzeloğlu ne kadarda kendisinin işçi düşmanı olmadığı, tam tersi grev gömleğini ilk kendisinin giyeceğini söylese de bir taraf olarak sınıfın karşısında yer alacağı çok açıktı.

BU NASIL İŞÇİ DOSTLUĞU?

SS Ankara İşçi Sendikaları Konfederasyonu Mensupları Yapı Koop. Müdürlüğünü yapan ve kendisininde içinde yer aldığı, Tez-Koop İş'e üye olan işçilere baskı yapıp, bireysel sözleşmelere zorlayan da yine işçi dostu(!) Ali Güzeloğlu'dur.

Yaptığımız görüşme sırasında; odada kalmak isteyen işçi temsilcisini sert bir şekilde odadan atan YK üyesi Yaşar Öcal'da işçi dostudur(!) ve arkasından da bize işçilerle ortak bir zeminde tartışmaya açık olduklarını söyleyenler de işçi dostlarıdır(!). işçilerin böyle dostları(!) varken, düşmana gereksinimleri yoktur.

ÇÖZÜM NEREDE VE NASIL?

Buna en güzel yanıtı yine işçiler verdi: "Şunu tekrar vurgulamak gerekir ki, 100. Yıl İşçi Sitesi Isı Merkezi İşçilerinin şu ana kadar gösterdikleri BİRLİK, DAYANIŞMA ve BERABERLİKLERİ her türlü uygulamaya karşı bozulmamıştır ve bozulmayacaktır. Tam da bu noktada birliğimizi daha örgütlü bir güç olarak her alanda işverenin karşısına dikilebiliyorsak; ve bu örgütlü gücü kalıcılaştırabiliyorsak, sınıfın böyle dostlara(!) ihtiyacı da olmayacaktır.

İŞÇİLER MÜCADELEDE SENDİKA NEREDE?

Tepe Mobilya'da çalışan 1300 işçi 72 gündür grevde. YÖK'ün patronu Doğramacı'nın da ortağı olduğu Tepe Mobilya'da grevci işçilere dayağa varan baskılar uygulanıyor. Sendika ise tam bir işveren tavrıyla işçilerin öfkesini söndürmeye çalışıyor.

(İşçilerin Sesi-Ankara)

YÖK ve Bilkent Üniversitesinin hemen yanında bulunan ve İhsan Doğramacı'nında ortağı olduğu Tepe Mobilyanın 1970 işçisinden 1300 işcinin grevde olmasına rağmen, hiç bir baskı ve zorlamayla karşılaşmayan işveren hala üretime devam edebiliyor. 72 gündür grevde olan işçiler çeşitli gösteri ve şenliklerle grevi kamuoyuna duyurmak ve işveren üzerinde baskı oluşturmak isterlerken karşılarında devletin güvenlik güçlerini ve sendikacıları buldular.

8.Ekim.1990 günü işletmenin önünde toplanmak isteyen işçiler karşılarında savaşa hazır askerleri gördüler. Bir grup ancak işletmenin önüne ulaşabilirken başka bir grup ise yolda engellenerek dağıtıldı. İşletmenin önündeki işçileri ise çok sayıdaki asker yerlerde sürükleyerek otobüslere bindirip uzaklaştırdılar. İşletmenin önüne oldukça geç gelen Başkan Abidin Özkaraaslan'a işçiler saldırıyı anlattıkları zaman "Dayak atıldığına inanmıyorum" demiştir. İşçilerinin yanında olmak yerine sendikada kalmayı yeğleyen ve ancak gazetecilerin haber vermesi üzerine olay yerine giden başkanın yanıtı yerlerde sürüklenen işçileri çok şaşırttı.

İŞÇİLERDEN BAŞKANA DEMOKRASİ DERSİ

10.Ekim.1990 günü Güvenpark'ta işçiler Tepe Mobilya'nın Kumrular sokakta bulunan satış bürosunun önüne siyah çelenk koymak için yavaş yavaş toplanırlarken etrafta bulunan Çevik Kuvvet ve çok sayıda Sivil polis tarafından gelen çelenk apar-topar kaçırılarak işçiler dağıtılmaya çalışıldı. Tekrar toplanan işçilerin önüne barikat oluşturan polisler işçilerin satış bürosuna gitmelerini engelledi. Bunun üzerine işçiler, sessiz bir şekilde sendikaya kadar yürüdü ve "Mobilya İşçisi omuz omuza" sloganıyla başkan Abidin Özarslan'ı çağıran işçiler arkasından "Grev Hakkımız Engellenemez, Vur Vur İnlesin Doğramacı Dinlesin" sloganlarını atarak tepkilerini dile getirdiler. Başkan Abidin Özarsan işçilere yönelik konuşmasında greve ilişkin hiç bir şey söylemeyerek tam bir işveren tavrıyla işçilerin öfkesini söndürmeye çalıştı. Sürekli demokrasiden söz eden sendika başkanına "Onlar için demokrası, bizim için zulüm "diyen işçiler demokrasi ve demokratik hakların dersini verdiler.

Sürekli olarak işçileri dağıtmaya çalışan ve evinize dönün uyarısını yapan sendika başkanına işçi aileleri; "Açız çocuklarımız okula gönderemiyoruz" sözleriyle tepki gösterdiler.

Tüm bu gelişmeler Tepe mobilya işçisine bu mücadelede kendi işyeri örgütlülüğünü yaratması ve yine kendi gücüyle sürece müdahele etmesi gerektiğini göstermiştir.

İstanbul'da Laik miting

Doç. Uçok'un bir suikast sonucu öldürülmesine [illegible] devam ediyor. 13 Ekim günü çeşitli kadın derneklerinin düzenlediği "Laikliğe Sahip Çıkma" mitingi yapıldı. Çağlayan'dan başlayan sessiz yürüyüş, Hürriyet Tepesi'nde son buldu. 5 bin kadar bir [illegible] katılımıyla gerçekleşen mitingde laikliğe sahip çıkıldığına dair pankartlar taşındı.